№ 69 (2820) ■ П'ятниця, 12 квітня 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Боєць МНС оглядає боєприпаси часів Великої Вітчизняної війни, виявлені у штольнях балки Совєтської поблизу Інкермана (Крим). Тут досі знаходять чимало «відголосів минулого», які небезпечні для життя людей.

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1912 р. У Львові при Академічній гімназії відбулася перша присяга гуртка пластунів. Вважається офіційним початком «Пласту» в Україні. ■ 1923 р. Постанова ВУЦВК про адміністративно-територіальну реформу: створення округів і районів замість повітів і волостей. ■ 1938 р. У Парижі помер великий російський співак Федір Шаляпін. ■ 1940 р. Не стало Нестора Нижанківського, композитора, музичного діяча. ■ 1971 р. У Лондоні закінчив роботу 1-й Всесвітній конгрес циган. ■ 1979 р. Помер хоровий диригент Олександр Міньківський. У 1946—74 керував Капелою бандуристів. Шевченківський лауреат.

Дача Сталіна зручна для переговорів

Москва зустріла прем'єра України першим весняним теплом і, як завжди, палким прийомом. День, проведений Анатолієм Кінахом у затишній урядовій резиденції «Волинське», не було згаяно марно. У присутності міністрів і послів керівники урядів обговорили всі розбіжності, що з'явилися. Російська преса встигла охрестити їх малою торговою війною і була налаштована на жорсткішу розмову прем'єрів.

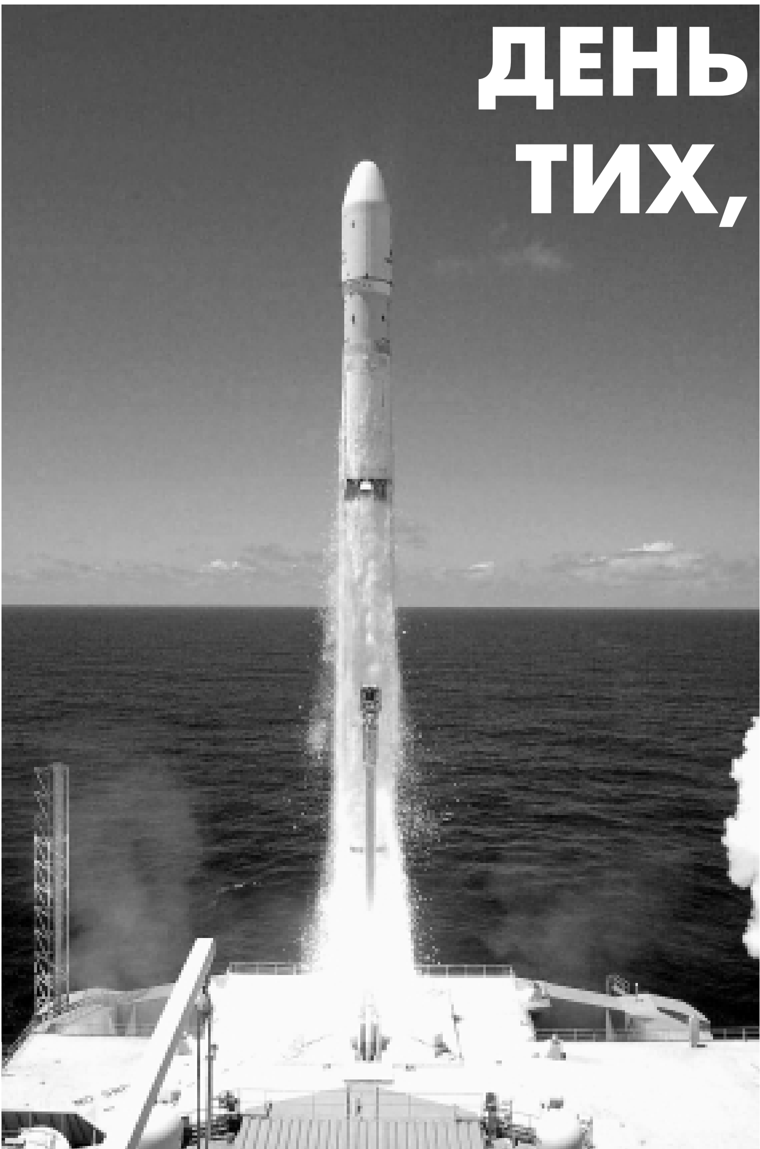
Пообідавши та прогулявшись колишньою дачею Й. Сталіна, прем'єри прибули в гарному настрої на підписання Протоколу між Кабінетом Міністрів та Урядом Росії про внесення змін до Угоди про виробничу кооперацію від 24 квітня 1998 року і протоколу про поставки з виробничої кооперації в 2002 році. Але не це було головною метою зустрічі прем'єрів.

(Закінчення на 5-й стор.).

ЄС нагадує, що він усе бачить

На підставі попередньої доповіді міжнародної місії спостерігачів Європейський союз відзначає певний прогрес України в реалізації міжнародних вимог під час парламентських виборів 31 березня. Зокрема, ЄС позитивно оцінює присутність великої кількості національних та міжнародних спостерігачів.

(Закінчення на 5-й стор.).

ДЕНЬ ТИХ, ХТО ПІДКОРЮЄ НЕБО

Сьогодні — Всесвітній день авіації і космонавтики

Сорок один рік відлічила історія від моменту першого вдалого старту космічного корабля «Восток» із землянином на борту. Ім'я цього радянського громадянина знає тепер кожний школяр — Юрій Гагарін. Його знамените «поїхали!» і 108-хвилинне перебування на орбіті, перший виток навколо Землі стали початком космічного літопису, який, сторінка за сторінкою, пишеться й тепер. Наша держава може по праву вважатися співавтором космічної книги. Чималою мірою завдяки Державному конструкторському бюро «Південне», яке відзначило в середу 48-річчя від дня створення.

(Закінчення на 3-й стор.).

Приватизація

Вранці — уряд, увечері — умови

Фонд держмайна України (ФДМУ) матиме неабиякі проблеми з підготовкою і затвердженням пропозицій з продажу на конкурсах другої черги обласних енергокомпаній.

Це стало зрозуміло після наради у Президента України за участю Прем'єр-міністра, присвяченої обговоренню доцільності приватизації контрольних пакетів обленерго Вінницької, Волинської, Закарпатської, Дніпропетровської, Хмельницької, Харківської, Донецької, Черкаської, Запорізької областей і Криму. Дійшли висновку: не квапитися.

За словами глави ФДМУ Олександра Бондаря, з мільярдним боргом їх все одно ніхто не купить. Отже, спочатку треба реструктуризувати борги. Або, як у «Луганськобленерго» — активи. Хоч би як там буде, а проблему заборгованості уряд має усунути до оголошення конкурсу з продажу.

(Закінчення на 3-й стор.).

У комітетах ВР

Їх чекають великі справи

У комітетах Верховної Ради перебуває 118 законопроектів, не завершених парламентом 3-го скликання. Серед них — 65 документів, які направлено для підготовки на друге (третє) читання, 4 законопроекти про внесення змін до Конституції України, які попередньо схвалені Верховною Радою України і направлені для висновку Конституційного Суду, та 49 законів, повернутих з пропозиціями Президента України на повторний розгляд Верховною Радою, **повідомляє інформуправління ВР.**

(Закінчення на 2-й стор.).

У Центрвиборчкомі

Окружком просить визнати своє рішення... недійсним

Центральна виборча комісія не задовольнила подання окружної виборчої комісії № 18 про визнання виборів у цьому окрузі недійсними.

2 квітня ОВК прийняла постанову про встановлення результатів виборів та обрання Світлани Мельник (Соцпартія) народним депутатом. А вже 5 квітня прийняла постанову про визнання виборів в одномандатному окрузі недійсними.

Член ЦВК Марина Ставнійчук, повідомила, що у своєму поданні ОВК посилається на рішення Шаргородського суду Вінницької області про часткове задоволення позову кандидата в народні депутати України Євгена Сухіна.

(Закінчення на 2-й стор.).

Актуально

«Одесу» визволено з полону

Багатостраждальний теплохід «Одеса», що більш як сім років перебував у борговому полоні в італійському порту Неаполь і був покинутий, по суті, напризволяще, знайшов нарешті господаря. 9 квітня судно з аукціону придбала одеська акціонерна рибопромислова компанія «Антарктика».

Фотофакт

У Львові на всеукраїнському конкурсі краси «Українська красуня» короною увінчано двадцятирічну львів'янку Гражину Чаплін, яка тепер репрезентуватиме Україну на конкурсі «Miss International» у Японії.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

P. S. Кабмін переніс робочий день з 3 на 11 травня. Вихідні — з 1 по 6 травня включно

До уваги керівників ЗМІ

15 квітня цього року розпочинається акредитація журналістів і технічних працівників ЗМІ на першу—другу сесії Верховної Ради України четвертого скликання, а також видача карток акредитації на пред'явника та індивідуальних карток акредитації.

Для акредитації необхідно подати до прес-служби (вул. Садова, 3, кімн. № 211) заявку (на ім'я керівника інформаційного управління Верховної Ради України) на офіційному бланку редакції засобу масової інформації за підписом керівника, завірену печаткою.

Українські ЗМІ у заявках вказують: засновників або видавців, статутні завдання, періодичність, тираж на час подання заявки (для друкованих ЗМІ), сферу (регіон) поширення, юридичну адресу, номери телефонів керівника, номери телефонів, факсу та електронну адресу служби інформації, потребу редакції в картках акредитації на пред'явника.

ЗМІ, зареєстровані за законодавством інших держав, вказують у заявках реквізити центральної редакції, кореспондентського пункту в Україні та список журналістів і технічних працівників, які користуватимуться картками акредитації на пред'явника із зазначенням номерів посвідчень працівників іноземного засобу масової інформації, виданих МЗС України.

Друковані ЗМІ та інформаційні агентства до заявки на акредитацію додають копію свідоцтва про державну реєстрацію, телерадіомовні організації — копію ліцензії на мовлення, виданої Національною радою з питань телебачення і радіомовлення, телерадіоорганізації — виробники продукції (студії-виробники) — копію договору з телерадіомовною організацією на трансляцію програм.

Для отримання індивідуальної картки акредитації журналіста у заяві додатково вказують його прізвище, ім'я, по батькові, посаду, службовий та домашній телефони, а також додають дві фотокартки розміром 3х4.

«Порядок акредитації журналістів і технічних працівників засобів масової інформації на першу—другу сесії Верховної Ради України четвертого скликання», затверджений керівником апарату Верховної Ради України В'ячеславом Ковалем, розміщено на офіційному Веб-сайті парламенту в мережі Інтернет (адреса: www. rada. gov. ua, Інформаційний сервер Верховної Ради, розділ «Новини»).

Тел. для довідок 293-43-82.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фотофакт

У київському Центральному музеї Збройних Сил України відкрито фотовиставку «Важке братерство», присвячену ідеї створення, заснування і підготовки до виконання миротворчої місії спільним україно-польським батальйоном «УкрПолбат». Оглянути експозицію прийшов Герой України Євген Березняк — прообраз легендарного майора Вихора.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У Київраді створено більшість

Хрещатик, 36

Перша сесія Київради нового скликання розпочала свою роботу з весняним настроєм. Музиканти муніципального духового оркестру зустрічали новообраних депутатів мелодіями київських вальсів та козацьких маршів. Депутати, яких обрано вперше, радо знайомилися з колегами, а ті, за кого кияни проголосували вдруге чи втретє, гучно вітали один одного з перемогою.

Отже, новий склад Київради обрано. Голова Київської міської територіальної виборчої комісії Михайло Терещенко спершу доповів про результати виборів міського голови Києва. Балотувалися дев`ять кандидатів. За Олександра Омельченка проголосувало 786 034 киянина, або понад 73 відсотки виборців, які брали участь у голосуванні. Голова виборчкому Михайло Терещенко вручив Олександру Омельченку посвідчення міського голови. Новообраний голова склав присягу вірно служити громаді Києва. Поздоровлення надіслав Президент України Леонід Кучма.

Вибори відбулися в усіх 90 округах міста Києва. Депутатські посвідчення одержали 88 новообраних депутатів. У двох округах протягом місяця буде проведено нові вибори.

Київрада оновилася майже на половину — повторно обрано 46 депутатів. У складі Київради — 6 жінок.

Одразу після першої сесії, з порядком денним про результати виборів, розпочала роботу друга сесія Київради 24-го скликання. Обрано секретаріат сесії, лічильну комісію, утворено робочу групу з формування комісій Київради. У Київраді створено депутатську більшість, до якої увійшли депутати від партії «Єдність» — 43 члени партії та депутати, які приєдналися, — всього 55 осіб. На другому місці за чисельністю — депутатська група «Наша Україна» — 18 осіб.

Анатолій КАРАСЬ.

Окружком просить визнати своє рішення... недійсним

У Центрвиборчкомі

(Початок на 1-й стор.).

Зокрема, на переконання кандидата, через факти порушення виборчого законодавства під час проведення виборів не можна з достовірністю визначити результати волевиявлення виборців. 4 квітня суд встановив, що на 18 виборчих дільницях, розміщених у Шаргородському районі, мали місце порушення виборчого законодавства.

На запитання членів Центрвиборчкому, як вони «допрацювалися» до двох протилежних рішень, голова і секретар 18-ї окружної виборчої комісії переважно посилалися на відсутність досвіду в організації таких виборів. Але чесно зізналися, що «були приперті до стіни рішенням суду», і факти, про які йшлося в скаргах, розглядалися на засіданні окружкому. Проте деякі з них не мали доказів.

Після недовгої перерви ЦВК скасувала постанову окружкому про визнання обраним народним депутатом Світлану Мельник. І зобов'язала окружком до 13 квітня розглянути всі заяви, акти, скарги, що стосуються голосування та підрахунку голосів на тих виборчих дільницях, які не були предметом розгляду в суді. А також розглянути звернення Мельник (якій віддали свої голоси 27496 виборців) і Сухіна (25454) до ЦВК.

На своєму засіданні Центрвиборчком задовольнив скаргу кандидата в народні депутати Зореслави Ромовської і скасував рішення окружної виборчої комісії № 119 про результати виборів в цьому окрузі. Зокрема, у скарзі зазначено, що протоколи підрахунку голосів значної частини дільничних виборчих комісій було сфальсифіковано. Оскільки у примірниках протоколів не збігаються підписи членів дільничних виборчих комісій. ЦВК після розгляду скарги виявив, що 36 протоколів мають істотні відмінності. Крім того зафіксовано порушення під час складання протоколів. Центральна виборча комісія зобов'язала до 13 квітня 119-й окружком перевірити розбіжності у протоколах дільничних виборчкомів і протоколів, які надала З. Ромовська.

ЦВК не задовольнила або залишила без розгляду скарги кандидатів у народні депутати України про скасування виборів у округах № 219 (скарга М. Грабаря), № 66 (Миколи Шадури), № 15 (громадянина Олександра Бузунова), № 188 (Івана Рудика), № 40 (Дмитра Чобота), № 135 (Сергія Бовбалана), № 59 (Всеволода Гончарова), № 122 (Павла Барнацького). Комісія також залишила без задоволення скаргу кандидата в народні депутати Олександра Фокіна, який балотувався у 34-му виборчому окрузі, і зобов'язала окружну виборчу комісію до 13 квітня розглянути акти про порушення виборчого законодавства та прийняти вмотивовану постанову.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

У комітетах ВР

Їх чекають великі справи

(Початок на 1-й стор.).

Зокрема, для підготовки до другого читання направлено законопроекти: про внесення змін до Конституції України (про дострокове припинення повноважень народного депутата України, обраного за виборчим списком політичної партії); про національний заклад (установу) України, про місцеве самоврядування в Україні (нова редакція); про державну підтримку розвитку високих технологій в Україні; про право комунальної власності та управління об'єктами права комунальної власності; про державну реєстрацію прав на об'єкти нерухомого майна (повторне друге читання); про управління об'єктами державної власності; про місцеві податки та збори; про основи фінансової та бюджетної підтримки агропромислової галузі України; про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування тощо.

До третього читання готуються законопроекти: про Президента України; проект Податкового кодексу України; про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування; про електронні документи та електронний документообіг; про зерно та ринок зерна в Україні.

Комітет з питань правової політики і далі працює над законопроектами про внесення змін до Конституції України, які попередньо схвалено Верховною Радою і направлено на висновок Конституційного Суду: про внесення змін до статті 80 Конституції України; до статті 111; про внесення змін до Конституції України (ст. 84, 85, 89, 92, 93, 94, 106, 147, 150, 151 та пункт 6 розділу XV Конституції України).

У парламентських комітетах також триває робота над законами, повернутими на повторний розгляд з пропозиціями Президента України. Це, зокрема, Цивільний, Господарський та Митний кодекси України; закони: «Про Кабінет Міністрів», «Про закони і законодавчу діяльність», «Про внесення змін до статті 98 Конституції України», «Про міжнародні договори України», «Про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради України», «Про всеукраїнський референдум», «Про статус депутатів місцевих рад», «Про забезпечення додержання вимог щодо несумісності службової діяльності посадових осіб місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади», «Про списання та реструктуризацію заборгованості за квартирну плату, комунальні послуги, спожиті природний газ та електроенергію», «Про погашення заборгованості із заробітної плати та інших видів грошових виплат», «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України», «Про індексацію грошових доходів населення» тощо.

Фотофакт

Назір Бадахов, довірена особа кандидата на пост міського голови Донецька Миколи Кравченка, демонструє в коридорі суду відеокасету із записом незаконного вкидання бюлетенів для голосування під час недавніх виборів на одній із виборчих дільниць.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (УНІАН).

Вибори-2002

У депутати — через грати

Схоже, днями просто з-за грат слідчого ізолятора до Верховної Ради переберeться новообраний народний депутат Андрій Шкіль. Апеляційний суд Львівської області не задовольнив скаргу його опонента Леоніда Ткачука у виборчому окрузі № 121 , який вимагав визнати вибори недійсними і скасувати постанову про визнання А. Шкіля обраним нардепом.

За повідомленням «Інтерфаксу-України», голова судової колегії Богдан Гриновець обгрунтував таке рішення апеляційної інстанції на користь А. Шкіля тим, що в суді не підтвердилися представлені позивачем докази про порушення виборчого закону, які могли б істотно вплинути на остаточні результати виборів в окрузі. Зокрема, суд послався на дуже промовистий факт: жоден з 528 офіційних спостерігачів Л. Ткачука (кандидат від блоку «За єдину Україну!») і під час виборів, і одразу після них не подав жодного акта про порушення законодавства.

Позаяк це рішення суду остаточне і оскарженню не підлягає, то довірена особа А. Шкіля Остап Козак заявив про свій намір одразу після отримання на руки судового рішення мчати до Києва і домагатися звільнення народного обранця з-за грат.

Бойкот виборчкомів

На сьогодні обраними у ВР Криму вважаються 95 депутатів — достатня кількість для відкриття першої сесії і правочинності її рішень. Та зареєструвати їх у виборчкомі автономії не вдається через відсутність кворуму.

Чергову спробу здійснити це виборча комісія зробить 12 квітня, в день закінчення терміну подачі скарг на результати голосування, яких (про серйозні порушення в 52-х округах зі ста) нині накопичилося більше двохсот. Нині окружкоми визнали недійсними результати виборів у чотирьох округах, де лідирували члени блоку Грача, які оскаржують ці рішення в судах, а 25-й окружком, де він балотувався, і на сьогодні не ухвалив жодного рішення, бо й далі бойкотує навіть призначення засідання.

Віктор ХОМЕНКО.

День тих, хто підкорює небо

(Початок на 1-й стор.).

За цей період ДКБ «Південне» разом з ВО «Південмаш» (Дніпропетровськ) і суміжниками з РФ та інших країн СНД розробили і створили чотири покоління відомих у всьому світі бойових ракетних комплексів стратегічного призначення, п'ять типів космічних носіїв, більш як 70 типів космічних апаратів.

Саме працівників ДКБ «Південне» можна вважати авторами унікальних військово-технічних розробок: стратегічні ракетні комплекси стали технічною базою для створення ракетних військ стратегічного призначення колишнього СРСР. Серед них — комплекси на базі важких рідинних ракет з моноблочними, роздільними та орбітальними головними частинами, що не мають аналогів у світовій практиці, а також бойовий залізничний ракетний комплекс з твердопаливною ракетою.

Донині ДКБ «Південне» — лідер серед ракетно-космічних КБ країн СНД з використання бойових стратегічних ракет для створення космічних носіїв. Ракети-носії «Космос», «Інтеркосмос», «Циклон-2», «Циклон-3» вивели на орбіти понад 1100 космічних апаратів, відігравши значну роль в освоєнні космічного простору. В портфелі замовлень КБ — розробка космічних апаратів «Січ-1М», «Січ-2», «Січ-3», «Либідь», хоча творцям доводиться думати не тільки над тим, як подолати їхнім дітищам силу тяжіння, а й як побороти економічні труднощі.

Проте вітчизняні працівники ракетно-космічної галузі пробиваються через терні до зірок. ДКБ «Південне» —учасник низки міжнародних космічних проектів, серед яких Sea Launch, створення ракетно-космічного комплексу (РКК) «Дніпро», а також РКК «Циклон-4» на космодромі Алкантара в Бразилії. Проект «Зеніт-2М» також став земним вкладом ДКБ у міжнародне космічне співробітництво. А 2001 року ДКБ «Південне» здобуло перемогу в міжнародному тендері з проектування, виготовлення та запуску першого єгипетського супутника дистанційного зондування Землі. **І тут хочеться просто привітати працівників ракетно-космічної галузі. Одне слово — поїхали!**

Іван ЛАЗНЮК.

Пам'ять

Не забути ніколи

Президент України Леонід Кучма підписав розпорядження «Про відзначення 57-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Місцевим органам виконавчої влади доручено організувати в містах та селах відповідні заходи, зокрема, покладання вінків і квітів до пам'ятників полеглим воїнам та жертвам нацизму. Передбачається й проведення святкових концертів, зборів, зустрічей з ветеранською громадськістю.

Ветеранам війни, згідно з документом, варто очікувати всебічну допомогу: ремонт житла, забезпечення твердим паливом та скрапленим газом, санаторно-курортними путівками, встановлення телефонів.

Кабінету Міністрів рекомендовано вирішити питання про виділення разової грошової допомоги учасникам бойових дій, інвалідам війни та особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною.

Відповідальність за проведення восьмого травня в Національному палаці «Україна» урочистостей на честь Дня Перемоги покладено на міністерства культури та мистецтв, оборони, Державний комітет у справах ветеранів, Київську міськдержадміністрацію.

Фотофакт

Покладанням вінків до пам'ятника Невідомому матросу та монумента місту-герою відзначили одесити 58-му річницю визволення від німецько-фашистських загарбників.

***На знімку**: почесний громадянин Одеси генерал-майор у відставці Микола Стафеєв і командувач військ Південного оперативного командування генерал-лейтенант Володимир Можаровський.*

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Митний «редут» у центрі держави

Ювілеї

Створена десять років тому Вінницька митниця розташована далеко від кордону. Про економічну доцільність внутрішньої митниці, а саме такий статус вона має, а також про конкретні справи митників розповідає її начальник, державний радник митної служби 3-го рангу Володимир СИДОРУК:

— Наша служба найперше потрібна товаровиробникам регіону, які експортують вироблену продукцію чи отримують вантажі з-за меж держави. При оформленні документів економляться час, кошти, бо не потрібно діставатися кордону лише для того, аби оформити митну декларацію.

Про ефективність роботи промовисто свідчить хоча б такий факт: якщо кошти, перераховані торік до бюджету, розділити порівну на кожного окремо взятого працівника митниці, матимемо чималу суму — 619 тисяч гривень. А всього за час існування митниці ми внесли до державної скарбниці більш як 800 мільйонів гривень. Оформлено понад 200 тисяч вантажних митних декларацій, видано майже сто тисяч свідоцтв на реєстрацію транспортних засобів.

До слова сказати, в області на кордоні з Молдовою діє також Могилів-Подільська митниця. Втім, у працівників відділу боротьби з контрабандою внутрішньої митниці роботи не менше, ніж на кордоні. Саме вінницьким митникам вдалося не допустити вивезення за межі держави унікальних ікон. Вони ж арештовували контрабандний вантаж, доставлений в область рейсом індійської авіакомпанії — салон транспортного літака вщент був заповнений незадекларованими товарами побутової техніки на мільйони гривень. Завдяки їхній пильності до аптек не потрапили ліки імпортного виробництва з простроченим терміном придатності. Нині на території місцевого авіазаводу знаходяться три російські літаки Ан-2, знову таки затримані...

Свого часу на митниці запровадили «ноу-хау» з обслуговування юридичних та фізичних осіб — сплату митних платежів з автотранспортних засобів, що завозилися на територію держави, за перерахунком, або, як кажуть, безконтактним методом. Досвід вінничан узагальнили в центральному апараті Держмитком і рекомендували для впровадження на інших митницях держави.

Ще одна новинка — локальна електронна обчислювальна мережа — дає можливість опрацьовувати в єдиній базі даних всю інформацію щодо вантажів, які відправляють і отримують товаровиробники регіону, а також комерційні структури, зареєстровані у зоні діяльності митниці. Це значно прискорює оформлення документів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: начальник Вінницької митниці В. Сидорук.

Фото Валерія ЧОРНОГО.

Вранці — уряд, увечері — умови

Приватизація

(Початок на 1-й стор.).

Зрозуміло й інше: на тарифні поступки, як це було під час утрясання умов продажу першої черги обленерго, уряд уже не піде. З огляду на те, що цього разу до торгів за енерголоти долучаться російські та українські інвестори, очевидно, що без непорозумінь не обійдеться. Очевидно, і умови, і, власне, результат торгів, залежатиме від того, який уряд ми матимемо. Адже напевно, що потенційні інвестори, котрі вимагатимуть певних політичних гарантій, вестимуть переговори саме з Кабінетом Міністрів. А його можуть переобрати. Поки що розробкою умов продажу обленерго опікується робоча група Кабінету Міністрів з питань приватизації підприємств та ефективного управління корпоративними правами під орудою першого віце-прем'єра Олега Дубини, члени якої навряд чи впевнені, що саме вони доведуть справу до кінця. Але всі вони одностайні в тому, що з приватизацією другої черги обленерго квапитися не треба, бо не менше клопоту і з корпоративними правами. Скажімо, ФДМУ доводиться блокувати випуски додаткових емісій акцій стратегічно важливих підприємств, які у такий спосіб «розмивають» державну частку власності у статутних фондах. На ВАТ «Запоріжсталь» торік це вдалося, але те, що додаткові емісії є джерелом обігових коштів, знають не лише на «Запоріжсталі», тому на пропозицію Мінфіну для викупу акцій додаткових емісій стратегічних підприємств тепер виділятимуть кошти з бюджету. Та чи вистачить на усе про все — хтозна.

Ми живемо в країні, в якій ніхто ні в чому остаточно не впевнений. Нехай мені заперечить бодай хтось, хто затверджував у доходну частину бюджету 5,9 мільярда гривень, виручених від приватизації. Принаймні глава ФДМУ Олександр Бондар навряд чи заперечить, бо добре, якщо назбираємо 3 мільярди гривень! У першому кварталі його відомству вдалося укласти лише 18(!) угод з купівлі-продажу пакетів державної форми власності на загальну суму 28,8 мільйона гривень і 31 пакет продати на фондовій біржі — на 72,1 мільйона гривень! Разом з тим, що «капнуло» від продажу останнього 10-відсоткового пакета акцій Миколаївського глиноземного заводу, до бюджету надійшло 187,7 мільйона гривень — мізерія. Проте, вона, між іншим, свідчить про довіру потенційних інвесторів до теперішнього складу уряду, який часом заперечує, що Кіпр — це офшор, зате завжди божиться, що не проторгується.

Сергій ВЛАД.

Потенційні інвестори вимагатимуть певних політичних гарантій

Спорт

■ *Футбол*

Душер Бекгема «зжер»...

Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу. Повторні поєдинки.

«Реал» (Іспанія) — «Баварія» (Німеччина). 2:0. **Мадрид. Стадіон «Сантьяго Бернабеу». 75 000 глядачів. *Голи*: Ельгера, 69, Гуті, 85. На 90-й хвилині з поля вилучено гравця гостей Саліхаміджича.**

Перший матч — 1:2.

«Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Депортиво» (Іспанія). 3:2. **Манчестер. Стадіон «Олд Траффорд». 56 000 глядачів. *Голи*: Сульшер, 23, 56, Гігз, 69 — Блан, 45, у свої ворота, Джалміна, 90. З поля вилучено гравців іспанської команди Скалоні (59) і Душера (75).**

Перший матч — 2:0.

Клуб «Депортиво» значиться серед команд грубих. Але цього разу він перевершив себе. Його гравця, аргентинця Педро Душера, вже було вигнати ще на 15-й хвилині, коли він зламав ногу Девідові Бекгему. Цей 26-річний улюбленець англійської торсиди, за прогнозами лікарів, найпевніше, не зможе відновитися до початку чемпіонату світу.

А у півфіналах нам пропонується іспанське «дербі» — поєдинки непримиренних «Реала» і «Барселони». Іншу пару склали «Манчестер Юнайтед» та німецький «Байєр» з Леверкузена.

Вдалі репетиції

Учора з Угорщини повернулася юнацька збірна України. Підопічні Павла Яковенка готуються до участі в фінальній частині чемпіонату Європи (U-17), яка проходитиме з 27 квітня по 10 травня на футбольних полях Данії.

Наша команда провела два контрольні поєдинки проти угорських однолітків і обидва виграла — 2:1 (у нас двічі відзначився Воробей) і 3:0 (Мілевський — два, Алієв).

■ *Хокей*

Що то за фінал без бійки?

Київський клуб «Беркут» утретє поспіль здобув титул чемпіона України. Але цього разу перемога далася особливо важко. Адже й інший, значно іменитіший, столичний колектив «Сокіл» з усіх сил намагався повернутися на трон.

Підопічні Олександра Сеуканда виграли перший матч на «виїзді» — 3:2. Вдома поступилися — 2:4. Отже, все мав вирішити поєдинок у льодовому палаці «Авангард».

До речі, вирішальні баталії українського чемпіонату, немає сумніву, були варті і Палацу спорту, і телевізійних трансляцій. Прикро, що такі захопливі й видовищні події побачила лише мізерна кількість прихильників цього виду спорту.

Третій матч претендентів відбувся за динамічним сценарієм. У першому періоді хокеїсти «Сокола» Млинченко (4-та хвилина) і Василевський (15) вчинили у ворота суперника. А у другій двадцятихвилинці переважав «Беркут». Валіуллін (25), Ніколаєв (27), Бондарєв (35).

А коли у третьому періоді Сиченко зробив рахунок —4:2, мало хто сумнівався у перемозі беркутівців. Та несподівано хокеїстів «Сокола» збадьорив досвідчений арбітр зустрічі, киянин Олексій Друкаренко. Його рішення призвели до бійки між суперниками. Зрештою, перепало на горіхи й самому судді, якого ледве врятували від розправи.

«Сокіл» зробив майже неможливе — зрівняв рахунок. Спершу вдало «вистрілив» Безщасний (58), а на останніх секундах Шафаренко закинув четверту шайбу — 4:4.

Додаткові десять хвилин також не визначили сильнішого. А от післяматчеві штрафні кидки ліпше виконали спортовці «Беркута» — 2:1. Щиро вітаємо їх!

Тепер вся наша увага — до національної збірної. Більшість її гравців і тренер Анатолій Богданов вже готуються у Києві до чемпіонату світу у вищому дивізіоні. В суботу і неділю наша дружина в Одинцово і Москві проведе контрольні матчі з національною збірною Росії.

Потім збірна України 19—20 квітня зіграє вдома два товариські поєдинки з російським клубом «Торпедо» (Нижній Новгород). А 24 квітня вилетить до Гетеборга. Там наші хокеїсти виступатимуть на першому етапі чемпіонату. До них уже в Швеції мають приєднатися заокеанські «легіонери» Дмитро Христич, Сергій Варламов та Олексій Паникаровський. Руслан Федотенко, на жаль, зіграти за збірну цього разу не зможе, бо його «Філадельфія» вийшла до турніру Кубка Стенлі.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***На знімку**: фрагмент вирішального поєдинку чемпіонату України.*

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

І в місцевих буде міжнародний клас

Пасажирів потягів можна поділити на дві категорії: для одних за родом діяльності вагон став другою домівкою, для других — лише засобом пересування з пункту А до пункту Б. Проте і тих, і тих єднає одне — бажання з комфортом дістатися кінцевого пункту подорожі. І зміни на краще, які відбулися за останні два-три роки в обслуговуванні пасажирів, не можна не відзначити. Принаймні гасло, висунуте генеральним директором «Укрзалізниці» Георгієм Кірпою, «Нас єднає дорога» залізничники намагаються втілити в життя на 100 відсотків. А як це відбувається і якою мірою вдається, ми спробуємо дослідити на прикладі вагонної дільниці станції «Київ-Пасажирський», до якої входить декілька структур. Це ремонтне депо, цех внутрішнього обладнання (де проводять невеличкі ремонтні роботи), контора обслуговування пасажирів та два резерви провідників.

Депо

Саме сюди після рейсу відганяють потяги «київської прописки». Після того, як провідники приберуть вагони, состав проганяють через спеціальні мийні машини. Але ще до цього бригада робітників (точніше робітниць, бо здебільшого тут працюють жінки) за допомогою довжелезних щіток та спеціальних розчинів їх намилюють, після чого вагони потрапляють під душ та автоматичні щітки. Праця — каторжна. Адже за день доводиться «намилювати» не один рухомий состав. Особливо важко взимку, коли при температурі 10—15 градусів морозу вода стікає в рукава чи за комір. Проте, за словами працівників, вони вже звикли. А тому і хворіють менше.

Далі до роботи приступають ремонтні бригади. У кожної своя спеціалізація. Хтось лагодить електрику, хтось — замки в дверях. Тобто все те, на що скаржаться провідники. До слова, в них є спеціальний журнал, в який записують всі технічні проблеми, що постали під час рейсу. А тому всі скарги, що, мовляв, двері в купе погано зачиняються ще з самого вагонобудівного заводу, м'яко кажучи, не мають під собою підгрунтя. Принаймні якість своєї роботи ремонтники гарантують на сто відсотків.

Ну а поки вагони миють та ремонтують, провідники здають брудну постільну білизну до пральні. До речі, левова частка скарг від пасажирів стосується саме якості білизни. Мовляв, буває і погано випрана, і волога, а іноді й просто рвана. Можливо, десь таке і трапляється, проте лише не в вагонах «столичної прописки». По-перше — постіль тут зовсім нова. Отож постійно слідкують за якістю прання. Перший раз — коли виймають з величезних пральних машин і передають на не менші прасувальні машини. Будь-яка темна цяточка вважається браком і постіль знову потрапляє до пральні. Коли ж якість прання цілком задовольняє, простирадла та рушники акуратно складають і передають до цеху пакування, де вони знову проходять контроль. І вже після цього постіль запаковують у поліетиленові пакети.

Є тут і свій цех ремонту. Щоправда, ніхто діряві наволочки чи рушники не латає — це історія минулих днів. В основному тут підшивають штори та фіранки на вікна вагонів.

«Намилювання» вагонів

Тепер стосовно цін на білизну. В різних потягах вона також різна, бо залежить від її новизни та категорії вагона. В плацкартних комплект коштує в середньому 6 гривень. Якщо поїзд фірмовий, то треба доплатити ще гривню. В СВ комплект стає у 10 гривень.

Крім того, є й так званий «альтернативний» комплект, до якого додаються ще один рушник, мило, серветка і серветка для взуття.

Щодо «суперальтернативного» — домашнього, який беруть з собою громадяни, щоб зекономити кілька гривень, то ніхто цьому не завадить. Якщо ж провідник не видасть такому пасажирові матрац, то він порушує інструкцію. Лише з однієї причини він має повне право і навіть зобов'язаний не видавати матрац — коли в пасажира взагалі немає постільної білизни. Це, до речі, регламентовано інструкцією санепідемстанції.

Провідники

На перший погляд, легшої професії не знайти. Мовляв, зібрав у пасажирів квитки, видав постільну білизну та чай — і все! Проте все значно складніше. Адже «господар вагона» має оволодіти щонайменше десятьма спеціальностями. Це і медичний мінімум, і знання матеріальної частини, і... Перераховувати можна ще довго. Тому й до підготовки провідників в «Укрзалізниці» ставляться дуже серйозно.

Як розповів інструктор з експлуатаційних, виробничо-технічних та організаційних питань вагонної дільниці «Києва-Пасажирського» Борис Гулевич, нині провідників готують у Казатині, Київському ПТУ №17 і Києво-Святошинській техшколі. Багато хто по закінченні цих закладів продовжує навчання в залізничних технікумах, інститутах. До того ж бажаючих здобути вищу освіту з кожним роком дедалі більшає. Адже в перспективі вони можуть стати начальниками поїздів. І не лише.

Провідник Тетяна Петрова

Особливу увагу приділяють підготовці провідників потягів міжнародного сполучення. Окрім загальних знань, він повинен ще опанувати в певному обсязі мову тієї країни, до якої їде, мати загальні відомості про транспортні маршрути тощо. Ці знання вони здобувають і самотужки, і на спеціальних курсах. Нині, приміром, у Києво-Святошинській техшколі підвищують кваліфікацію 30 провідників, які обслуговують міжнародні поїзди.

Власне, пересвідчитися в тому, як поліпшилося ставлення до пасажирів, можна хоча б з книг подяк. Так, саме подяк. Тому що скарг практично не буває. Хоча, звісно, не без винятків. Проте всі недоліки в роботі залізничники намагаються усунути. Адже колишній стиль роботи «Вас багато, а нас двоє» змінився на «Ми існуємо для пасажирів, а не пасажири — для нас». Та й честь мундира — не порожній звук. Форма навіть на підсвідомому рівні зобов'язує відповідальніше ставитися до роботи. До того ж нелегкої. Адже практично півроку провідники перебувають у дорозі. Звісно, є в них і відпустки, і вихідні. Проте, як вони самі розповідали, досить важко всидіти вдома — дуже скучають за дорогою. А ще — за своїми пасажирами.

— Вони бувають різні. Дехто може прискіпатися до будь-якої дрібниці. Проте в нашій роботі треба виходити з будь-якої ситуації. Навіть якщо немає настрою, добу не спали, змучені — все одно повинні посміхатися пасажирові, бути для нього громовідводом — розповідає провідник причепного вагону «Київ—Белград» Лариса Сема.

— Розумієте, треба, щоб робота подобалася. Навіть якщо мені зараз перейти на іншу, то я там довго не всиділа б. Мені дуже подобається спілкуватися з людьми, — продовжує вона.

Власне, зі словами Лариси Петрівни можуть погодитися й інші три з половиною тисячі колег з резерву провідників вагонної дільниці станції «Київ-Пасажирський». Бо справді, хто не любить цієї роботи, не зможе довго на ній протриматися.

Пасажири

Різні за віком, статтю, а іноді й громадянством, вони високо оцінили зміни в обслуговуванні. Причому якість сервісу на внутрішніх рейсах така само висока, як і на міжнародних.

Світлана Миколаївна, пасажирка потяга «Київ—Белград»:

— Я двічі на рік їжджу цим потягом і проблеми з обслуговуванням у мене не поставали. Жодних претензій до провідників. Вони дуже ввічливі і завжди нададуть посильну допомогу.

Олег, пасажир потяга «Варшава—Київ»:

— По роботі доводиться раз на два-три місяці їздити до Польщі. Та й Україною також багато роз'їжджаю. Порівняно з тим, що було років три тому, обслуговування значно поліпшилося. Завжди є чиста постіль, чай, кава. Залізничникам хотілося б побажати, щоб вони і надалі так старанно працювали. Та зеленого світла на семафорах.

Богдан ДОВНИЧ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Пасажирка Світлана Миколаївна

Так прасують постільну білизну

Пасажири бувають різними: можуть і до будь-якої дрібниці прискіпатися

ЄС нагадує, що він усе бачить

(Початок на 1-й стор.).

Однак, йдеться в спеціальній заяві ЄС (розповсюдженій від його імені Іспанією, що нині головує в союзі), спостерігачі помітили й істотні недоліки. Тому Європейський союз наголошує, що продовжуватиме відстежувати розвиток ситуації довкола виборів аж до моменту остаточного затвердження результатів.

У документі ЄС також запевняє, що готовий і надалі співробітничати з Україною у питанні посилення стратегічного партнерства між сторонами на основі принципів демократії і правової держави. Європейський союз також висловив надію, що ці вибори і склад нової Верховної Ради сприятимуть зміцненню демократичних інститутів, процесу демократичної консолідації та реформ в Україні.

Дача Сталіна зручна для переговорів

(Початок на 1-й стор.).

Вони домовилися розвивати безмитну торгівлю між нашими країнами і переглянути підходи до обмежувальних заходів у ній. Наш прем'єр підтвердив намір України вступити до ЄврАзЕс, а Михайло Касьянов повідомив про жест Росії у відповідь — скасувати ПДВ на поставки в Україну нафтопродуктів.

Ціна такого жесту — 170 мільйонів доларів на рік. «Але ми готові піти на це задля інтересів стратегічного партнерства», — заявив Михайло Касьянов. Прем'єри також розповіли і про домовленість підписати найближчим часом угоду про вільну (безмитну) торгівлю. Можливо, це відбудеться під час чергової зустрічі прем'єрів у Харкові або Бєлгороді, яку призначено на червень. Вони планують також бути присутніми на відкритті нового автомобільного переходу на україно-російському кордоні, що нині повним ходом споруджують на межі Харківської і Бєлгородської областей.

Нинішня російська преса розціннює заяву М. Касьянова про скасування ПДВ на поставки нафтопродуктів щедрим подарунком Україні та ненав'язливо натякає: «А що натомість?» Гадаю, до нової зустрічі прем'єрів ця тема буде головною в деяких газетах, хазяям яких поліпшення рівноправних відносин з Україною не приносить певного прибутку.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Москва.

Фото АП.

На знімку зліва направо: *Генеральний секретар ООН Кофі Аннан, прем'єр-міністр Іспанії Жозе Марія Азнар, міністр закордонних справ Росії Ігор Іванов, Верховний представник Євросоюзу з питань зовнішньої політики і безпеки Хав'єр Солана, держсекретар США Колін Пауелл та іспанський міністр закордонних справ Юзеп Піке обговорюють становище на Близькому Сході в кулуарах під час зустрічі в Мадриді.*

Бій, з якого немає бажаючих виходити

Учора до Ізраїлю прибув держсекретар США Колін Пауелл. Напередодні його приїзду ізраїльські війська зайняли ще два райони на Західному березі Йордану. Тим самим ізраїльський прем'єр Аріель Шарон відкинув вимогу американців припинити наступ, заявивши, що Ізраїль веде війну за виживання.

Тим часом Рада Безпеки ООН укотре закликала до негайного припинення вогню на Близькому Сході та повного виведення ізраїльських військ з палестинських територій. Однак схоже, що звернення світової спільноти до воюючих сторін знову залишиться непочутим.

Білий дім, у свою чергу, закликав арабів і палестинців припинити атаки проти Ізраїлю, який начебто почав виведення військ. У зв'язку з цим цікавим видається висловлювання посла Ізраїлю в Нью-Йорку Алона Пінкаса. Він заявив, що ізраїльські війська залишатимуться якнайдовше на території ПНА, щоб завдати максимально можливого удару по терористичній мережі: «Інший такий шанс в Ізраїлю навряд чи з'явиться найближчим часом».

Яна ОСАДЧА.

Робота не для військових, але тільки вони можуть її виконати

Український досвід миротворчості, наші ініціативи та потенційні можливості знайшли своє відображення в книзі «Миротворча діяльність України: кооперація з НАТО та іншими структурами європейської безпеки». Її презентовано цього тижня в Інституті міжнародних відносин за підтримки Центру інформації і документації НАТО. Зі сторінок видання можна почерпнути інформацію про наше співробітництво з НАТО в рамках програми «Партнерство заради миру», про роль ОБСЄ у врегулюванні конфліктів на території СНД, про проблеми сучасної миротворчості, про україно-польський миротворчий батальйон, про роль об'єднаних військово-морських сил на Чорному морі та багато про що інше. Все це — результат спільного проекту Національного інституту стратегічних досліджень і британського Королівського інституту міжнародних відносин.

Миротворча робота не для військових, але тільки військові можуть її виконати. Цей відомий вислів нагадав присутнім на презентації один із авторів книги, начальник штабу центру військового співробітництва та верифікації ГШ ЗС України Микола Гончаренко, додавши, що найвдячнішого читача видання знайде саме серед тих, хто здійснює підготовку миротворців. Сьогодні українські військові — більш як тисяча шістсот осіб — виконують свій миротворчий обов'язок у 10 місіях. До речі, цього тижня відбулася чергова ротація українського миротворчого контингенту в Сьєрра-Леоне.

Участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки — один із пріоритетних напрямів зовнішньої політики України. Причому це один із небагатьох напрямів, декларативна заява про який не розходиться з ділом.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Секретний» договір призвів до плутанини

Після набуття чинності 31 березня україно-китайського договору про взаємні поїздки громадян, який замінив договір про безвізовий режим службових поїздок від 31 жовтня 1992 року, минуло вже майже два тижні. Однак, як з'ясувалося, про це досі не знають навіть ті, хто має до цього безпосереднє відношення. А саме власники загальногромадянських закордонних паспортів з позначкою «AV службова» і транспортники.

Приміром, генеральний представник у КНР держкомпанії «Авіалінії України» Валерій Бєлобородов розповів автору про те, що дізнався про нововведення лише в середу, 3 квітня (!), та й то лише тоді, коли членів українського екіпажу рейсу "Київ—Пекін" на кордоні попросили пред'явити візи, чого раніше не траплялося. На перший раз, враховуючи дружні відносини між двома державами, з китайськими прикордонниками вдалося дійти згоди. Як і у випадку з кількома пасажирами, що прибули тим самим рейсом. Так само полюбовно вдалося вирішити питання з деякими членами делегації Мін'юсту України, яка їхала 6 квітня з Пхеньяна до Києва через Пекін і Москву. Двогодинні переговори представника консульського відділу закінчилися тим, що юристам видали візу в аеропорту і не взяли штрафу.

Потім почалися дзвінки з представництва «Аерофлоту», рейсами якого користується чимало наших співвітчизників. Лише в період з 5 по 9 квітня таких необізнаних українських громадян було 15. І для «Аерофлоту», і для інших іноземних авіакомпаній, що перевозять наших пасажирів, ситуація виявилася цілковитою несподіванкою.

«Грім серед ясного неба», як охарактеризував її Валерій Бєлобородов. За його словами, одразу після того рейсу він почав телефонувати до Києва, переконувати якнайшвидше оформити візи екіпажам літака, чим здивував своїх колег в Україні. Ті порадили не панікувати, посилаючись на відсутність будь-якого пояснення з боку Мінтрансу та МЗС. Минуло ще кілька днів, протягом яких записи «AV» до зазначених інстанцій залишалися без відповіді. У п'ятницю, 5 квітня, МЗС дало коротке повідомлення про те, що факт справді має місце бути (зазначивши при цьому дату 1 квітня).

Як повідомив завідувач консульського відділу Посольства України в КНР Сергій Бур'ян, китайці ще на стадії доопрацювання нового варіанта документа виступили з пропозицією з 31 березня по 30 червня запровадити тримісячний перехідний період, протягом якого ті, хто не були ознайомлені з новими правилами і не змогли оформити візу, мали б право в'їздити, перебувати і від'їздити з території держави — договірних сторін, оформлювати візу безпосередньо на кордоні й не сплачувати при цьому штрафу (що, власне, нині й відбувається в аеропорту Пекіна). Однак після деяких роздумів Київ відповів цього тижня відмовою в частині дозволу на в'їзд і відправив пропозицію у «виїзний» частині на розгляд зацікавлених відомств, таких, як МВС, Держкомкордон, СБУ тощо, де вона нині й перебуває.

А тим часом у Китаї розпочали інформування установ, співробітники яких найближчим часом мають намір здійснити візити до України. Нині відповідні роз'яснення мають і наші, і зарубіжні авіаперевізники. Право безвізового в'їзду на територію України і Китаю, відповідно й транзиту, залишається лише за щасливими власниками дипломатичних, службових паспортів та паспортів моряка, а також осіб, яких записано в ці документи.

Ольга ТАНАСІЙЧУК,
власкор Укрінформу в Пекіні,
спеціально для «Голосу України».

Хроніка. Факти. Події

Нью-Йорк

Розслідування проведе ООН

Організація Об'єднаних Націй оголосила про те, що експерти судової медицини різних країн проводитимуть розслідування на місці масових поховань, виявлених в афганській провінції Баміан. Поховання було знайдено в понеділок поряд з аеропортом Баміана, що за 125 км на північний захід від Кабула.

Тбілісі

Домовленість виконано

Представники Грузії заявили, що домовленість про виведення військ із Кодорської ущелини, якою проходить грузино-абхазький кордон, виконано. За інформацією МЗС Грузії, грузинські війська залишили район згідно з домовленістю, досягнутою за участі США, передавши його під контроль миротворців ООН.

Мехіко

Небезпечний зв'язок

У Мексиці в місті Тіхуана заарештовано близько 200 службовців поліції. Їх підозрюють у зв'язках з наркокартелем. Підозрюваних зібрали в приміщенні поліцейської академії під приводом проведення робочої наради, потім будинок було оточено і поліцейських, які перебували там, заарештовано. Тіхуана є центром торгівлі кокаїном у Мексиці.

Берлін

Попередження міністра

Міністр внутрішніх справ Німеччини Отто Шилі вважає, що кровопролиття на Близькому Сході може поширитися й на інші регіони, якщо його не буде вчасно зупинено. «Кожен має розуміти, що близькосхідний конфлікт не може не позначитися на ситуації в Європі та в усьому світі. Якщо вчасно не покласти край насильству, постраждає дуже багато людей», — заявив Шилі.

Мадрид

Військову присутність продовжено

Держсекретар США Колін Пауелл і міністр закордонних справ Іспанії Юзеп Піке підписали угоду, яка продовжує військову присутність Сполучених Штатів на іспанській території ще на 8 років. Відповідно до цього документа американський контингент буде скорочений на 1000 осіб і становитиме 4250 військовослужбовців.

Багдад

Ірак оплатить інтифаду

Саддам Хусейн заявив про виділення Іраком Палестині 10 млн. євро на «підтримку опору ізраїльській окупації». На засіданні іракського уряду під його головуванням прийнято рішення в найкоротші терміни надати палестинцям матеріальну допомогу для «протистояння мерзенним сіоністським злочинам, що їх підтримує підступна американська адміністрація».

Вашингтон

Джордж Буш проти клонування

Президент США Джорд Буш закликав американських законодавців заборонити клонування людських ембріонів у дослідницьких або будь-яких інших цілях. «Єдине справедливе рішення стосовно цього питання з точки зору етики — цілковита заборона», — заявив Буш, додавши, що «не можна рятувати хворого за рахунок здоров'я або життя іншої людини».

Каракас

Профспілка проти президента

Найбільша у Венесуелі профспілка ухвалила рішення провести безстроковий страйк на знак протесту проти дій уряду президента країни Уго Чавеса. Про це заявив у середу глава профспілки.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Таїнство громадянського покаяння

Вони долали всі труднощі мовчки. І досі бояться говорити про це

Репортер

Міжнародний медичний реабілітаційний центр для жертв війн і тоталітарних режимів (МЦР). Звучить гучно і навіть монументально. Насправді розмістився він у кількох кімнатах, перероблених під офіс, у житловому будинку одного з районів столиці.

Реабілітація історії в районному масштабі

Відвідувачів тут небагато. Середній вік клієнтів центру (користуватимемося загальноприйнятою термінологією) — за 60 років. Тому багато хто з них не може самостійно приїхати на консультацію спеціаліста. Лікарі, медсестри, соціальні працівники і психолог їздять до них додому. Здавалося б, що тут особливого? Нормальна практика будь-якої державної установи соціального захисту населення. Можливо. Але цей реабілітаційний центр — не державний. Та і його клієнти — люди похилого віку, які постраждали від державної машини тоталітаризму. Ставлення до них у нашому демократичному суспільстві сьогодні двояке. З одного боку, колишніх в'язнів ГУЛАГу давно офіційно реабілітовано, тобто визнано невинними, а отже, їм повернуто всі громадянські права. З другого боку, наша незалежна держава з різних причин не в змозі якісно провести роботу над історичними помилками, обмежуючися лише визнанням таких.

На тлі цинічного визнання власної неспроможності державної системи соціального та медичного захисту стосовно старих людей, альтруїстично підозрілою видається спроба однієї людини реабілітувати весь социум в очах цих людей.

А генерал був не псих

— У мене навіть гадки не було, що я коли-небудь щось подібне робитиму, — зізнається директор Міжнародного медичного реабілітаційного центру для жертв війн і тоталітарних режимів Семен Глузман.

...Як і багато хто із представників інтелігенції в СРСР, Глузман читав самвидав, вів «заборонені» бесіди на кухні і критикував владу. Але тільки за читання самвидаву в Києві в 70-ті не заарештовували. Семен дозволяв собі більше. Молодий психіатр вирішив зробити експертний висновок за однією з відомих тоді справ, у справі генерала Петра Григоренка.

Українець Григоренко був начальником кафедри в Академії імені М. Фрунзе. Наприкінці своєї блискучої, за радянськими мірками, кар'єри він раптом не витримав і публічно сказав усе, що думає про радянський режим.

Психіатр-початківець Семен Глузман вирішив науково довести, що генерал не псих, а цілком нормальний. І його висловлювання адекватні заявам. Це була його особиста ініціатива.

Із Москви, де проходив суд над генералом, Глузман отримав необхідні для експертної оцінки матеріали. Адвокат Григоренка Софія Василівна Калістратова, ризикуючи кар'єрою і свободою, передала невідомому молодому київському психіатрові власноручні виписки із секретної справи КДБ. Генерала тоді вже було засуджено вдруге, і він перебував у будинку для божевільних, у спеціальній психіатричній лікарні МВС СРСР (Черняховськ, Ленінградська область). Точніше, його було не засуджено, а екскульповано — знято з нього вину у зв'язку з тим, що він начебто скоїв злочин, коли був психічно хворий.

...Глузмана заарештували 1972 року. Після того як він передав свій психіатричний висновок про нормальність Григоренка до Москви. На момент арешту Семен працював психіатром на швидкій допомозі в Києві. Тоді всі вину спокутували однаково: або 7—5, або 7—3 (7 років таборів і 3 заслання) — стаття 62 КК СРСР — антирадянська пропаганда. Що й поставили за вину психіатрові-правдолюбцеві.

— У таборі поруч зі мною були дивовижні люди. Дехто досиджував 25 років. (При тому, що в СРСР максимальний термін ув'язнення був 15 років...), — згадує Семен Фішельович.

Пригадавши свої сім років...

Наприкінці 90-х Глузмана, відомого правозахисника, котрий вирізнявся чесністю і непідкупністю, запросили бути членом Всесвітньої ради реабілітації жертв катувань (штаб-квартира в Копенгагені). Організація допомагала в'язням Чилі, Греції, зокрема й Радянського Союзу. Хоча до радянських в'язнів у неї було специфічне ставлення. Допомагати начебто не було кому... Річ у тім, що із радянських тюрем, як правило, людей не випускали...

Організація запропонувала Семенові Глузману (на їхні гроші) допомагати жертвам міліцейських катувань у нашій країні.

— Інститут катувань в Україні пов'язаний не так із жорстокістю самих міліціонерів, як із самою системою, — вважає Глузман. — Так чинити їх змушує життя. А ось правозахисникам у Данії, наприклад, це не зрозуміло... Мені не дуже хотілося працювати над цією темою. І я спочатку сказав «ні». Але, зрештою, пригадавши свої сім років, проведені в політтаборі, і людей, котрі тоді зі мною сиділи, погодився. Проте за умови: паралельно ми створимо організацію, що надаватиме медичну, соціальну та психологічну допомогу людям, які пройшли радянський ГУЛАГ.

Хрещений батько — міністр МВС

...Цей центр існує завдяки Володимиру Івановичу Радченку, нинішньому керівникові СБУ. Тоді він був міністром МВС України. На початковому етапі створення центр зазнав серйозного державного рекету. Тоді Семен Глузман пішов до Радченка і пояснив ситуацію. Генерал вирішив долю центру.

— Я розумів, що стаю борцем з місцевою мафією і корупцією. Я чесно розповів Радченку, що під час реєстрації центру в одній із держустанов (не хочу її називати) довелося давати хабара, — згадує директор МРЦ. — І про це мені довелося написати у звіті Європейській комісії. Вони там розуміють нашу ситуацію. Тоді Володимир Іванович назвав прізвище чиновниці, яка вимагала цей хабар. Я здивувався: звідки він знає? На що Радченко сказав: ну що ж, Семене Фішельовичу, ми живемо в кримінальній державі...

З миру по нитці

Рік тому знову з'явилися проблеми. Голландський партнер припинив фінансування і зажадав продати приміщення центру. Тоді Глузман звернувся до української діаспори. Дав оголошення в усі українські газети. Зібрали чотири тисячі доларів.

Лейтмотив звернення був такий. Вам пощастило. Ви змогли виїхати з цієї країни. А цей центр обслуговує тих, кому не так пощастило, і вони залишилися тут. І вони, як і раніше, нікому тут не потрібні...

Ось такі прямі слова були в тому посланні діаспорі.

За словами Семена Глузмана, він не здивувався малій сумі, яку вдалося зібрати. Діаспора не вірила. Бо ті кошти, що вона зібрала на Чорнобиль, вкрали...

Кілька років тому Глузман читав лекції у Швейцарії. Його запитали: чим допомогти? І там благополучним слухачам він розповів про своїх підопічних. Мовляв, в Україні є люди, котрі приречені вмерти фізично від голоду та браку медикаментів, при цьому я не можу повернути їм минуле або переконати, що всього, що вони пережили, не було.

А що коли знову...

— Коли ми почали працювати в центрі, я зрозумів просту річ — вони покидають цей світ, — каже Семен Глузман. — Я вірю, що потім історики про них писатимуть. Писатимуть за архівом, за вироком. Адже крім архіву та вироку, є ще суб'єктивна правда, яку на Заході називають «усна історія». Я чудово розумію, що живу в країні, де жлоб — це уособлення духу. Але завтра прийде інше покоління, європейські освічені професіонали. І вони оцінять нашу історію по-своєму...

Глузман найняв оператора з цифровою камерою. Тепер з кожним клієнтом центру за його згоди проводять зйомку — історія життя людини, її розповідь пишеться на плівку. В архіві — уже понад 200 касет.

Разом з оператором до клієнтів додому їздить психолог. Були випадки, коли люди вперше на камеру розповідали те, що вони пережили в таборах. Їхні рідні та близькі нічого не знали про це. Боязнь репресій була така велика, що люди, які пройшли через жорна тоталітарного режиму, боялися ризикувати своїми близькими і тому мовчали все життя...

І сьогодні багато хто з них боїться казати про це. Мовляв, я не знаю, що буде завтра, хто прийде до влади. А що коли знову...

Ольга ВАУЛІНА.

Фотофакт

На знімку Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (Укрінформ): *в дитячій міській лікарні Маріуполя створено відділення для... покинутих немовлят.*

Сімейний лікар на селі

Статус сімейних лікарів уперше в краї одержали медпрацівники амбулаторії села Лаврів, що в Луцькому районі. Цей медичний заклад спеціально укомплектовано діагностичною та лікувальною апаратурою, а лікарі пройшли додаткове навчання для надання на місці необхідної допомоги.

— Нині на Волині налічується 80 сільських амбулаторій і понад 810 фельдшерсько-акушерських пунктів, —розповідає начальник обласного управління охорони здоров'я Валерій Самохін. — Упродовж двох-трьох років плануємо поетапно реорганізувати їх в амбулаторії загальної практики, щоб сільські лікарі обслуговували хліборобів за методикою сімейної медицини. Адже більшість селян з власної волі не затягнеш до районних чи обласних лікарень. І зазвичай це призводить до задавнення хвороби, яку можна було відвернути.

Впровадження нового медичного обслуговування вже одержало схвальні відгуки мешканців села Лаврів.

Роман ЖИЖАРА.

Доброго здоров'я!

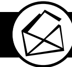
Вітамінне лікування

Після тривалої зими організму потрібне вітамінне «підживлення». Засобом його завжди були весняні рослини, які додають у супи, салати, на бутерброди, у паштети, омлети. Спробуйте зварити **ЮШКУ З МОЛОДОЇ КРОПИВИ.** Свіже листя обваріть окропом, відкиньте на решето і, коли вся вода стече, дрібно поріжте. Покладіть у готовий бульйон не раніш ніж за годину до обіду, не забувши додати сметани. Або зробіть **САЛАТ ІЗ КРОПИВИ З ЯЙЦЕМ.** Добре вимийте листя молодої кропиви, пробланшуйте 3—5 хвилин, відкиньте на сито, подрібніть, додайте скибку вареного яйця, посоліть. Заправте майонезом або оцтом і сметаною. Так само можна приготувати **САЛАТ ІЗ ЛИСТЯ КУЛЬБАБИ.** Різниця лише в тому, що його не бланшують, а півгодини витримують у холодній воді, щоб вийшла гіркота.

Світлана РОСС.

Черкаси.

Рогатка

За листом

За три роки своїх поневірянь, ходінь по судах і чиновницьких кабінетах Станіслав Іванович Шевляков дійшов гіркого висновку: виконання закону вимагають лише від таких, як він, маленьких людей. Для «великої риби» закон не писаний. Величезна доза туги й розчарувань, яку він отримував замість добра і співчуття, перетворили цю й без того хвору людину на клубок нервів.

Майже тридцять років Станіслав Іванович пропрацював на Алчевському металургійному комбінаті. Його робочу біографію можна покласти в основу образу позитивного літературного героя. З простого робітника виріс до начальника великого цеху. Без відриву від виробництва закінчив два вищі навчальні заклади, до того ж з відзнакою. Завод — це те, що наповнювало його здоровою силою і цементувало життєвий підмурок. Навіть три тяжкі виробничі травми не зломили цього чоловіка. Щоправда, допоки йому не ампутували ноги.

Правильно в народі кажуть, що лихо не ходить саме, ще й діточок своїх водить. Перетворившись Станіслав Іванович на інваліда, зазнавши 11 операцій, дві з яких тривали по вісім годин. Усю пенсію витрачав на лікування. Прикро ветеранові праці: все життя віддав виробництву, а нині рідний завод допомагати відмовляється. Кілька років тому колишній директор меткомбінату Олег Дубина, дізнавшись про історію Шевлякова, обурився тим, що каліку примушують просити милостиню. Тим паче що за законом підприємство має відшкодовувати збитки за втрату працездатності на виробництві. Тоді Дубина видав розпорядження своїм фахівцям зробити все необхідне, щоб ветеран праці отримував регресні. Але доки тривало оформлення документів, Дубина очолив інший меткомбінат, поїхав до Кривого Рогу, і сприяння Станіславу Івановичу було припинено.

Для отримання відшкодування за каліцтво він підготував безліч усіляких документів, звертався в численні інстанції, зокрема й судові, пройшов медичні обстеження в лікарнях та інститутах. Просто дивно, як чоловік з хворим серцем спромігся здолати численні бюрократичні рогатки, щоразу стикаючись із порушенням законів.

— До яких тільки хитрощів не вдавалися на заводі, лише б не виплачувати мені грошей, — написав Шевляков до «Голосу України». — Два роки я не можу в законному порядку домогтися того, що мені належить як громадянинові країни. Чи можна назвати правовою державою ту країну, в якій суди шість разів виносять рішення, що суперечать одне одному? Здоров'я моє катастрофічно погіршується. Прошу народну газету мені допомогти.

Коли цей матеріал готувався до друку, стало відомо, що генерального директора ВАТ «Алчевський металургійний комбінат» Енвера Цкітішвілі обрано народним депутатом. Маємо сподівання, що однією з перших депутатських справ буде допомога ветерану праці Станіславу Івановичу Шевлякову. Тим паче що історію про колишнього металурга та його нинішні біди Енверові Цкітішвілі розповідати не треба.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Мал. Вікторa ПОПОВА.

Напишу вам і я

Без газу, як за часів Сухомлинського

Василівка — звичайне українське село. Саме тут народився видатний педагог Василь Сухомлинський. На узвишші — сільська школа, неподалік ставок. Василь Олександрович залишив після себе багату духовну спадщину, і ми, вчителі та учні, пишаємося земляком. Та як прикро, що в нашій школі дуже холодно взимку. Діти мерзнуть, руки не слухаються, болять. Сорок чотири роки я навчала тут учнів і дуже хочу, щоб у «кам'яній» школі, як її у нас називають, було тепло, щоб здійснилася мрія всіх моїх односельців. Наші колишні народні обранці щиро обіцяли допомогти підвести газ до школи, щоб можна було опалювати її холодної пори, але далі обіцянки справа не пішла.

Раїса КРАВЧЕНКО.

Василівка Онуфріївського району Кіровоградської області.

Відпрацювавши 40 років на шахті,

маю нагороди за свою працю: медаль «За трудову відзнаку», два знаки Шахтарської слави першого та другого ступенів і медаль ветерана праці. Заробив три інсульти. Після останнього втратив дар мови. Живу сам в однокімнатній квартирі. Медицина від мене відмовилася. Хвороба зробила мене безпомічним і непотрібним.

Борис КАСЬЯНИК.

Донецьк.

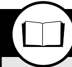
? Питання руба

Де мамині гроші?

Моїй матері, Корж Олександрі Антонівні, було 15 років, коли фашисти силоміць вивезли її до Німеччини. Той час не минув безслідно, на все життя зосталося підірване здоров'я. Мама потребувала постійного лікування. Нині в неї катаракта обох очей, на операцію потрібні чималі кошти. Мама покладала велику надію на виплату компенсації за роки перебування в полоні, щоб заплатити за операцію. Вже другий рік, як вона здала всі документи, але грошей і досі не отримала...

Ольга САЦЬКА.

Михайло-Коцюбинське Чернігівської області.

Самвидав

Формат для лірика

Тільки не подумайте, що я не вірю в майбутнє України або що я проти конкурсів серед учнів. Адже сам викладаю українську мову і літературу в школі. Та, прочитавши надруковані в «ГУ» (2.02.2002) умови проведення Всеукраїнського конкурсу на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!», не втримався від коментарю. Отже:

Щоб любов ви свою не ховали,
І в майбутнє повірили всі,
Напишіть через два інтервали,
Покажіться у повній красі!
Та пишіть на потрібнім форматі
І вкладіться в потрібне число,
Про природу, звичайно, про матір,
Про добро, півдвістка про зло.
Пригадайте Тараса і Мавку,
Нехай серце у грудях стриба,
Та завірити треба заявку,
Бо інакше творінню — труба
Можна щось з філософського саду,
Щось підійде, дивись, з «Кобзаря».
Треба вірити в нинішню владу,
Яка творить. Або — витворя...

Гордій ВОГНЕГРАЙ.

Черкаська область.

Пропозиції з черги

Проблема в конверті

Ялтинський міський комітет інвалідів Великої Вітчизняної війни і сімей полеглих воїнів звертається до вас з надією довести до Верховної Ради наші пропозиції. Чиновники з Ради Міністрів, куди ми неодноразово писали, пересилають наші листи до Міністерства праці і соціальної політики. А там, не маючи змоги розв'язати наші проблеми, пишуть формальні відповіді.

Раніше інваліди Великої Вітчизняної війни отримували «протезовані» автомобілі на сім років. Але 1997-го термін служби транспорту було збільшено до десяти років. Нині в черзі на отримання нового автомобіля в Україні стоять 170 тис. осіб. А на рік виділяють не більше двох тисяч машин. Це означає, що 80-річному інвалідові доведеться почекати «лише» років 60—70. Ми пропонуємо, щоб «протезований» автомобіль знімали з обліку не після смерті інваліда, а після десяти років експлуатації, незалежно від того, живий власник чи помер. Держава від того збитків не зазнає, зате інвалід отримає транспорт у власність.

Слід також збільшити розмір компенсації за бензин, ремонт і техобслуговування з 90 грн. на рік до реальної вартості послуг. Адже бензин подорожчав, а станцій пільгового обслуговування інвалідів немає. Приватні майстерні нам не по кишені.

Крім того, постановою Кабінету Міністрів від 12.09.96 р. № 1114 деяким категоріям громадян передбачено компенсація замість санаторно-курортних путівок. Вартість кожної з них на сьогодні становить 800—1000 гривень. А інвалідові припадає 75—100 гривень за два роки невикористаних путівок...

Л. КОЛОМЕЙЧЕНКО,
голова комітету інвалідів ВОВ і сімей полеглих воїнів.

Ялта. Крим.

Бувальщина

Дарує Люба радість

Доля — найталановитіший режисер. Здається, ще жоден кіношник світу не додумався звести «лобами» дві процесії — похоронну та весільну. Саме така бувальщина сталася колись у Біликах поблизу Полтави. Вражені несподіваною зустріччю, дві колони завмерли. А коли родичі молодят дізналися, що померла знана сільська лікарка Вербицька, вони направили своїх посланців до небіжчиці. Щоб попрощатися з нею і востаннє засвідчити глибоку пошану жінці, яка все своє життя віддала охороні здоров'я односельців. А після похорону лікаря сталося маленьке диво: того самого дня домашня пухнаста улюблениця народила троє кошенят. Майже за Довженком: перемагає життя.

Про ці класичні збіги я нещодавно дізнався від доньки Вербицької. Л. Васильєва 32 роки свого трудового життя віддала роботі в механічному цеху ВАТ «Полтавамаш».

Та хоча Любі довелося стояти за фрезерувальним верстатом, вона зуміла повторити і благородну місію матері. Чим? Пропагандою лікарських рослин. Оспівує мовою пензля.

А почалася у Люби любов до малювання з двійки у школі. Бо зобразила глобус не за допомогою паралелей та меридіанів, а... кубиками. Дізнавшись про таку прикру осічку, мама навчила Любу малювати. Практичні навички художника здобувала і в школі, де оформляла стінні газети, і на заводі — винахідливо робила дружні шаржі на колег. Хай і не на високому професійному рівні, але люди впізнавали себе.

Сміливішими ставали мазки Любиного пензля, у передпокої оселі з'явилися веселі персонажі. Заходиш до кухні — на веселий лад настроюють «артисти». Ведмежатко з лукавим поглядом витинає на контрабасі. Поруч виструнчений на весь зріст зайчисько натхненно виспівує. Вухатий улюбленець публіки тримає в лапках букет.

Біля самісіньких дверей квартири росте... гриб! Поруч полум'яніють стиглі ягоди суниці.

Одна сусідонька щиро зізналася:

— Як прийду знадвору — так і помацаю руками грибочки. Торкнешся — наче в лісі побуваєш.

Від п'ятого поверху яскраві строкаті лікарські рослини замиготіли вниз, аж до першого. Величнo, на людський зріст. Вже два роки пишаються своїм цвітом, та жодна квіточка не зів'яла. Біля краси і люди, заморочені нудними буднями, стають гарнішими душею. Старалась-мріяла:

— Намалюю лікарські рослини, щоб усі були здорові й ніколи не хворіли...

Любов Вікторівна повторила розписи у приміщенні їдальні школи-гімназії № 2. На стінах доречно примостилися яскравий, палахкотливий цвіт безсмертника, червоністий кетяг калини, з яким переморгуються соковиті ягоди шипшини, а на сволоках Люба поселила горіхи, суниці, виноград, вишні. Ось, мов жар, розрізаний кавун. Стигла груша виграє барвами осені і... крапельками свіжої роси. Так і проситься до рота! До цих спокус природи так хочеться малечі дорости, дотягнутися ручками...

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

На знімку: *з татком біля бабусиного грибочка.*

Фото Бориса ВАСИЛЬЄВА.

Треба вірити в нинішню владу, яка творить. Або — витворя...

Неказкова країна Лебедія

У московському журналі «Наука и религия» (№ 6 за 1997 рік) було надруковано статтю з претензійною назвою «Страна Лебедия — тысячелетняя даль России». Чому раптом Росії? Що за «даль» така — Лебедія?

 Точка зору

В Українській Радянській Енциклопедії про неї стисло сказано: «Лебедія, Леведія — давня історична область, яка охоплювала пониззя Дону і південно-східну частину території теперішньої України на схід, а за деякими даними, і на захід від Дніпра». Цю думку поділяв і Михайло Грушевський.

Автор публікації у згадуваному журналі В. Дьомін пише, що за свідченням візантійського історика IX століття імператора Костянтина Порфирородного, «территория, где жили древние русы, именовалась Лебедией».

Вільнолюбиві уличі

Ще років десять тому з автором можна було вступити в дискусію. Сьогодні — це зайве. В Україні вже навіть школярики знають, що «руси» і «росіяни» — це зовсім різні поняття. Названий автором візантійський імператор у IX столітті відвідав Київську Русь. Термін «Росія» в історії з'явився аж у XVIII столітті. Попередником її вважають Московське князівство (царство), якого в часи мандрівок візантійця у Придніпров'я, тобто Київську Русь, ще не існувало (Москва виникла у XII столітті).

«Весь песенно-сказочный фольклор Руси, вся поэзия расцветала под сенью лебединых крыльев», — патетично пише В. Дьомін. А між тим на величезній території сучасної Росії є лише один населений пункт, який походить від назви лебедя — Лебедянь у Липецькій області. В Україні таких населених пунктів — три десятки. І всі вони там, де була Київська Русь. У Кіровоградській області їх два — Лебедівка Новгородківського і Лебединка Голованівського районів.

Гадаю, мине ще чимало часу, доки російські історики визнають: «тысячелетние дали» Росією завойовувалися, а не засновувалися. Москву, між іншим, заснував князь Київський.

Численні археологічні та письмові джерела доводять, що глибокої давнини, ще до Христової ери, у нижньому Придніпров'ї жило вільнолюбиве горде і мужнє плем'я уличів. Їх знав німецький географ Баварський, імператор і історик Візантії Костянтин Порфирородний. Уличі — народ численний: «було без ліку їх», і мали вони 318 міст, зазначав Баварський. А візантієць називає місцевість, де він вперше почув назву племені — береги річки Хінгулус. Інший німецький історик — Грегуар довів, що Хінгулус у візантійській вимові не що інше, як Інгул.

Згодом уличі потрапляють у поле зору літописців Київської держави. «Уличі сиділи... по Дніпру», —зазначено в «Літописі руському» до 825 року. З уличами безуспішно «имяше рать» князь Олег. Князь Ігор також довго «имяше рать» з ними. Зрештою київським князям вдалося здолати непокірне плем'я і воно увійшло до складу Київської держави. (У наш час точка зору, за якою Русь VI—IX століть ототожнюється з об'єднанням кількох союзів племен: полян, сіверян та уличів.) Після цього про уличів немає згадки в жодному історичному документі. Куди могло подітися таке велике плем'я, що займало значну територію між Дніпром та Бугом? Є думка, що воно, злившись з іншими племенами Київської держави, увійшло в історію під іншою назвою... Нас цікавить і те, звідки плем'я з'явилося у Придніпров'ї.

Вони — кукижі з Ойротії

...За далекими Уральськими горами, там, де починає свій виток могутня сибірська річка Об, клином врізається поміж Казахстаном, Тувою і Монголією давня країна Ойротія. На сучасних картах її не знайдеш: на тому місці тепер розташована Горно-Алтайська автономна область Російської Федерації. За розмірами — це територія, рівна Кіровоградській, Черкаській, Миколаївській та Вінницькій областям України, разом узятим, — 92,6 тисячі квадратних кілометрів. Населення в ній проживає трохи більше, ніж в одному Олександрійському районі Кіровоградської області — 172 тис. осіб.

Заселяли ту місцевість люди з доісторичних часів. На берегах річок Бії, Катуні, Чуї, поміж гірськими хребтами в широких улоговинах жили племена ойротів, теленгетів, тубаларів, шорців, кумандинців, телеутів, казахів. Названо тут не всі. І мали вони багатий фольклор, самобутню культуру. Учені в наш час відкрили на території Ойротії «писаниці» — наскальні зображення тварин, виконані у II тисячолітті до нашої ери. Знайдено також твори декоративно-ужиткового мистецтва, так званого «звіриного стилю» — бляхи із золота, гривни, а також візерунчасті тканини, художні вироби із слонової кості тощо.

На північному заході Ойротії тече невеличка, усього якихось кілька десятків кілометрів довжиною, річка Лебідь. Береги її облюбували для себе найбільше за чисельністю з племен, що селилися в Ойротії. Називали його по-різному: хто чолковцями, хто чолканугами. Самі себе люди племені іменували кукижами, що у перекладі українською звучить як лебеді, лебединці. Основними заняттями племені було скотарство, землеробство, полювання.

Вогули злилися з лебединцями

Порівняно невелике було плем'я лебединців. Але з далеких часів дожили вони до наших днів на своїй праматері-землі, на річці Лебідь. Тепер Ойротія на 70 відсотків заселена росіянами, племена ойротів перейменували в алтайців, мову, культуру, традиції забуто.

Коли з кочових племен Північного Китаю і Монголії утворилося велике об'єднання гунів, до нього увійшли і кукижі. Об'єднання вело безперервні війни за існування з Китайською імперією. Зазнавши у цій боротьбі поразки, групи розкололися на кілька частин. Одна з них, в якій переважали лебединці, почала просуватися на захід вздовж Обі, заселеної різними племенами. У нижній течії річки, де в неї впадає Іртиш, жили вогули і остяки.

Вогули — невеликий народ (сьогодні його у межах Алтайського краю проживає не більш як 10 тисяч осіб). Але в історії вогули залишили помітний слід. Вони надзвичайно сміливі, вільнолюбиві люди, які енергійно відстоювали свою незалежність. (Чи не так характеризують уличів?) Звернімо увагу на походження назви племені. Вогули, «гул» на їхній мові значить «ліс». Випадковість чи ні, але й грецькою «ліс» звучить так само. І в українській «гул» дуже пов'язаний з лісом. Вогули, вогуличі — лісовий народ.

У вогулів лебединці затрималися на кілька століть. Відбулося злиття, асиміляція племен, виробилася єдина мова — вогульська.

Дуже виразно проявляється співзвучність назв обох племен — «уличі», «вогуличі». Та й країна, з якої вони прибули, називалася Ойротія (мало не Оратания — Україна, чи не так?). Там тече річка Лебідь, а люди називають себе лебединцями. А Бія, хіба не Біянка, річка, що протікає через Кіровоград? (І треба ж таке: практично у Монголії — українські назви!)

Така ось «тысячелетняя даль России». Неказкова країна Лебедія, утворена давнім слов'янським племенем уличів, справді існувала в межиріччі Інгульця і Дніпра. Тільки під захистом («сенью» у В. Дьоміна) лебединих крил розквітав увесь пісенно-казковий фольклор, вся поезія не Росії, як те стверджує автор «сенсаційної публікації», а України-Руси. Саме тут, у верхів'ї Інгульця, творив безсмертні рядки пісень, які співає увесь світ, Семен Климовський — «Їхав козак за Дунай». У цих краях народилася чарівна «Там, де Ятрань круто в'ється»...

Сумнівів бути не може: у далекі часи майже невідоме історичній науці плем'я вогулів змушене було переселитися з безплідних пустель північної Монголії на береги родючого Прингулля. Привів їх сюди воєвода Лебідь. Зупинилися вони на річці, якій дали назву Вогул, згодом вона трансформувалася в Інгул. Ось чому Костянтин Порфирородний називає річку Хінгулус — так вона звучить його мовою. А край свій, де поселилися уличі-вогуличі, назвали Лебедією. І ця назва назавжди залишилася на нашій землі.

Стали уличі запорозькими козаками?

З часу зникнення уличів з Прингулля країна Лебедія дещо занепала, особливо після того, як цими землями пронісся страшний чорний смерч монголо-татарської навали, перетворивший колись квітучий степ у дике поле. Життя на цій землі на деякий час завмерло. Але їй судилося вписати одну з найяскравіших сторінок в історію України. Саме у цих благодатних, хоч і запустілих у результаті татарських погромів краях, зародилося Українське козацтво.

Звернімося до свідчення одного з найавторитетніших очевидців козацького життя — французького інженера та картографа Гійома де Боплана. Він перебував в Україні в 1630—1647 роках, будував тут фортеці, укріплення, проектував палаци. Боплан об'їздив і вивчив усю Україну, написав чудову книжку про неї, і найголовніше — виготовив карту. На неї він наніс населені пункти, річки, ліси, шляхи, острови, урочища, болота тощо. Боплан зазначав, що карту він «склав особисто внаслідок точних вимірів, які проводив в усіх закутках тієї землі».

На карті Боплана знаходимо Дике Поле, яке поступово заселялося, річки Дніпро, Південний Буг, Інгул, Синюху, Тясмин, Велику Вись, Омельник. У той час територія Правобережної України, що входила до складу Польщі, переважно була заселена на Київщині, Волині, Поділлі, Брацлавщині. Увесь південь між Дніпром, Південним Бугом і Дністром пустував. Лише нескінченні, багаті рослинним і тваринним світом, поля розляглися на тому Дикому Полі. Вони й притягували до себе посполитих людей, які жили у селах, що належали польським магнатам. Не витримуючи утисків, тікали вони в незаселені, вільні степи. Саме тут, на берегах Південного Бугу, Великої Висі, Синюхи, Інгулу, Тясмину й з'явилися перші втікачі, яких згодом нарекли козаками, тобто вільними людьми.

«Наш народ, засмакувавши собі із добичі, наставив собі старійшину з-посеред себе, на ймення Козака, од нього чи бо і самі потім козаками нареклися, і почали самі часто в татарську землю ходити і звідти багаті здобитки приносити. День же одо дня примножалося їх, так що з часом намножилося» (Густинський літопис).

Літописи подають опис зовнішнього виду уличів-лебединців: середнього зросту, кремезні, смагляві, у більшості кароокі, міцної статури. Характерне у зовнішності: носять довгі вуса, голови голять, залишають посередині довге пасмо-косу, закладаючи її за праве вухо. Добрі вершники, досконало володіють зброєю. У походах витривалі. Про кого мова — про уличів чи запорозьких козаків?!

Їх помітили раніше, ніж східнослов`ян

Отже, держава уличів Лебедія проіснувала близько тисячоліття і стала складовою частиною Київської Русі. «Коли Київ за князювання Олега був оголошений «матір'ю городів руських», — відзначає академік Борис Греков — автор фундаментальної праці «Київська Русь».

Б. Греков зазначає, що на тиверців, уличів і полян раніше, ніж на інші східнослов'янські племена, було звернуто увагу проповідників християнства. Інший вчений із світовим ім'ям Іван Огієнко писав, що ці три племені постійно вели жваву торгівлю з греками, часто їздили до грецьких колоній, а грецькі купці часто бували у них.

Ось де, на мій погляд, треба шукати таємницю назви річки Пантикап. Те, що вона знаходилася в Лебедії, сумнівів не викликає: її серед інших річок Скіфії згадував Геродот, перебуваючи тут ще у 450 році до нашої ери. Деякі дослідники небезпідставно доводять, що Пантикап — то Інгулець, хоча не всі з цим погоджуються. А столиця Боспорського царства, утвореного греками на Керченському півострові, називалася Пантікапеєм. Походження схожих назв прослідковується чітко: «пантікап» у перекладі з грецької означає «риба». Рибна річка Інгулець (а вона була такою), рибне місто Керч (Пантікап). Цією водною артерією через Чорне море і здійснювалася торгівля між Лебедією і Боспорським царством.

Воістину, тисячолітня слава України.

Юрій МАТІВОС,
почесний член Всеукраїнської спілки краєзнавців, заслужений журналіст України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«У нас свято — п'ємо солодкий чай із сиром...»

Нужда і бідність стукають у двері кожного, хто став безробітним, хто має велику сім'ю

Соціальний зріз

Одинадцятирічні близнята Віка і Даша, тоненькі, мов стеблинки, що виросли без сонця. Під очима — темні кола. Бліді засмучені личка рідко осяває посмішка. Здається, що вони не вміють, як діти, сміятися голосно і дзвінко.

Їх давно покинув батько. А мама, 46-річна Людмила Миколаївна Шпак, уже рік без роботи. Її скоротили в об'єднанні театрального устаткування, де вона працювала монтажницею радіоапаратури. Незважаючи на те, що в неї старша 27-річна донька Олена — інвалід II групи. Закрили очі й на те, що Людмила Миколаївна є опікуном семирічного Вови — Олениного сина...

Настали чорні дні для матері з чотирма дітьми. Тих копійок, що платили на біржі праці по безробіттю, та Олениної 60-гривневої пенсії не вистачало навіть на молоко і хліб. Про купівлю дітям одягу і взуття — годі й казати. Ходили у тому, що приносили жалісливі люди. Добре, що хоч дітей безплатно харчували у школі. Хоч, звісно, які шкільні калорії і вітаміни...

Дівчатка і Вова почали хворіти. Хронічне недоїдання, «пусті» супи, чаї, бувало і без цукру, далися взнаки. У близнят виявили цілий букет хронічних хвороб: коліт, гастрит, анемія... Лікарі прописали ліки і — повноцінне харчування...

Людмила Миколаївна не стомлювалася ходити в пошуках роботи. Стукала у різні благодійні організації, у рай- та міськвиконком. Їй не відмовляли, але одноразові 50 чи й 100-гривневі допомоги не могли врятувати сім'ю від убогого животіння. Зростали борги за комунальні послуги. Втім, з того часу як Людмила Миколаївна залишилася без роботи, вона ні за що не платила. Хіба за телефон — щоб можна було викликати «швидку» допомогу для дітей, до Олени, яку мучать приступи хвороби. До Шпаків приходили представники комунальних служб — погрожували, що «відріжуть» газ і світло...

— Цього я найдужче боялася, — ділилася рано змарніла жінка. — Адже тоді ми будемо приречені на загибель...

Сьогодні сім'я Людмили Миколаївни трохи повеселіла. Збільшено соціальні виплати на дітей — тепер у місяць жінка отримує близько 200 гривень. З гордістю сказала, що тепер Даша, Віка, Вова і Олена п'ють чай з голландським сиром... Купила дітям і яблук у школу, щоб не виходили з класу, коли їх однокласники ласують апельсином чи бананом...

Та, найголовніше, Людмилі Миколаївні пообіцяли місце двірника у своєму мікрорайоні. І вона чекає роботи з нетерпінням...

На знімку: Людмила Миколаївна з Оленою, Вікою і Дашею. На жаль, Вови вдома не застали — він перебував на лікуванні.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Коментар Тетяни Шелест, голови Черкаського громадського комітету допомоги бідним і знедоленим:

— Я щодня стикаюся з бідністю і людським приниженням. ***У місті понад 830 дітей, які щодня не мають шматка хліба.*** *Відвідала півтори тисячі черкащан, котрі живуть за межею бідності. Всі вони потребують негайної допомоги. У них хронічно хворі діти, старші люди потерпають від мізерної пенсії і нестачі грошей на ліки. Я спілкуюся зі своїми колегами з інших областей України. Така ситуація — скрізь.* ***Потрібно тепер не декларувати, як це зробив Президент, свої наміри про боротьбу з убогістю, а рятувати людей.*** *Ось один лише приклад. У селі Таганча Канівського району торік померло більше 100 осіб, а народилося десятеро. Люди помирають через відсутність медичної допомоги, недоїдання. Якщо не вжити заходів, цей процес стане необоротним...*

Чернігівська флотилія... на Дунаї

Робсила

Коли на Десні впали обсяги перевезень до мінімуму, чернігівських річковиків виручає далекий... Дунай. Саме там нині працює головний деснянський флот. Він забезпечує перевезення вантажів фірмам, бізнесовим структурам Румунії, Болгарії, Сербії, Австрії, ФРН та інших країн. Фактично завдяки цьому Чернігівський річковий порт після кількох років простою, згортання перевезень нині ожив, нарощує щомісяця виробничі показники. Наш співрозмовник — голова правління ВАТ «Чернігівський річковий порт» Валентин Тоцький, якого ми попросили розповісти про те, чому його колективу сьогодні вигідніше працювати на Дунаї, ніж на Десні.

— Ситуація у цьому плані доволі проста, — сказав він, — до 1991 року ми перевозили у придеснянський регіон велику кількість вугілля, щебеню, сировини для виробництва силікатної цегли. Але оскільки обсяги будівництва житла зменшилися в кілька разів, то відповідно почав простоювати силікатний завод. Наші постійні замовники менші партії вугілля, щебеню перевозять залізницею.

— Але на Дунаї стільки місцевих флотилій!

— Так, там дуже жорстка конкуренція за перевезення вантажів.

— І як вам вдалося зайняти свою нішу?

— Більшість дунайських флотилій мають потужні буксири-теплоходи. Їм невигідно перевозити річкою невеликі вантажі у 2000—3000 тонн. Це просто для них затратно. Ось тому наші менш потужні теплоходи-буксири наймають іноземні замовники, зацікавлені у швидкій доставці малотоннажного товару.

— Багато ваших людей працює на Дунаї?

— Сто двадцять працівників.

— Ого! По скільки місяців їм доводиться не бувати дома?

— По два. Але це неважко. У нас сьогодні досить добре відпрацьовані питання відпочинку, доставки команд на Дунай. Люди працюють позмінно. На теплоходах у кожного є своя каюта. Я з 1995 по 1998 рік працював на Дунаї капітаном «Смолина-1». Тож добре знаю, що людям треба, які у них можуть виникнути проблеми. Найважче у попередні роки доводилося добиратися до місця відправки теплохода. А тепер мікроавтобусом веземо на роботу команду, яка заступає на вахту, а ту, що відробила, повертаємо назад.

— Команди самі шукають замовників?

— Буває і таке. Але всі договори, рахунки, валюта йдуть через Чернігівський порт. Тобто завдяки мобільному зв'язку ми всі фінансові питання розв'язуємо у Чернігові. Хоча я і мої заступники часто виїжджаємо вирішувати якісь проблемні питання у Белград чи куди інакше. Скажімо, у колишній Югославії затримали наше судно, яке ми передали в оренду. Орендатор не виконав певної митної процедури, і екіпаж звинуватили у контрабанді 200 тонн піску. Завдяки нашим зусиллям і Надзвичайного посла України в Югославії Анатолія Шостака ми повернули своє судно, яке хотіли конфіскувати.

— Людям платять замовники чи ви?

— Ні, тільки ми. Ті, хто працює на Дунаї, отримують зарплату у касі порту. Вона становить щомісяця 300—600 гривень.

— Мало!

— Я згоден з вами. Проте є один момент, який робить цю роботу дуже привабливою і престижною. У мене навіть з бухгалтерії жінки просяться попрацювати кухарями на суднах. Причина тому проста. На Дунаї кожен чернігівець отримує залежно від посади добові у валюті — від 11 до 17 доларів. Їдуть вони туди здебільшого із закупленими продуктами. Отже, кожен до щомісячної зарплати має додатково мінімально 250 зекономлених доларів. А зі зміни можна привезти 500—1000 доларів. Я задоволений тим, що багато моїх колег завдяки цьому змогли купити собі, дітям квартири, автомашини.

— Багато заробляє порт на дунайських перевезеннях?

— Торік ми отримали 577 тисяч доларів. Цього року, сподіваюся, заробимо ще більше валюти.

— Які головні роботи виконуєте на Дунаї?

— Перевозимо здебільшого вугілля, кокс, метал, дріт, руду. Маємо там один плавучий кран, чотири буксири-штовхачі, суховантажний теплохід, 14 барж загальною вантажопідйомністю 15500 тонн.

— Небезпечно було працювати у дні війни в Югославії?

— 27 березня 1999 року ми евакуювали своїх людей із Югославії. Під час війни заходили лише у прикордонний порт Прахово. Завозили туди вугілля. Взагалі, війна позбавила нас багатьох замовлень. Зруйновані мости й досі заважають підніматися у верхів'я Дунаю. Сподіваємося, що незабаром усі перепони на цій великій річці буде усунуто. Це збільшить наші потенційні можливості.

— А як справи на Десні?

— З нашою допомогою почав працювати силікатний завод. Отже, скоро почнемо возити для нього крейду з-під Новгорода-Сіверського.

— Що ж, гарних замовлень вам у сезоні!

— Дякую.

Розмовляв Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Освіта

Майбутнє за політичною елітою

Заключний тур Всеукраїнської студентської олімпіади з політології, який за доброю традицією проходив у Міжрегіональній академії управління персоналом (МАУП), зібрав 102 переможців вузівських змагань з усіх регіонів України.

Авторитетне журі, яке очолив президент Української асоціації політологів, доктор юридичних наук Володимир Бабкін, відзначило високий рівень підготовки та значний потенціал майбутніх політологів.

Переможцями олімпіади стали студенти-політологи: Юлія Соловйова (Одеський національний університет), Оксана Дащаківська (Львівський національний університет), Станіслав Федорчук (Донецький національний університет), Олеся Олешко (МАУП), Віталій Співак (Харківський національний університет), Віталій Хаменський (Одеський національний університет).

Серед студентів інших спеціальностей кращі знання з політології показали: Ірина Кононенко (Черкаська філія МАУП), Олена Янєва (Харківська національна юридична академія), Євгенія Духлій (Національна академія Служби безпеки України), Денис Зацарін (Запорізький національний університет), Ольга Романова (Черкаський державний університет), Юлія Лукіянчук (Черкаська філія МАУП).

У командній першості серед студентів-політологів переможцями олімпіади стали: Одеський національний університет — перше місце, МАУП — друге і Львівський національний університет — третє місце. Незаперечними лідерами серед неполітологів виявилися МАУП — перше місце, Харківська національна юридична академія —друге і Одеський національний морський університет —третє місце.

Такі актуальні проблеми сучасної політології, як формування політичної еліти України, що набули особливого значення після виборів у Верховну Раду, створення позитивного іміджу України на світовій арені, її безпека та зміцнення як суверенної держави стали темою «круглого столу». У дискусії взяли участь доктор політичних наук, професор, ректор МАУП Валерій Бебик, екс-міністр закордонних справ України Борис Тарасюк, доктори політичних наук Микола Головатий, Ольга Бабкіна, Василь Храмов, головний редактор журналу «Персонал» Ігор Слісаренко.

Автобусна екскурсія по Києву, фестиваль команд КВК МАУП і традиційна МАУПівська дискотека стали прекрасним доповненням днів плідної наукової праці студентів.

Як зазначив голова оргкомітету олімпіад, ректор МАУП Валерій Бебик, студентські олімпіади з політології формують майбутню політичну еліту, здатну поєднувати в професійній діяльності високу політичну культуру з відповідальністю щодо прийняття стратегічних політичних рішень. Сподіваємося, що політологічний резерв України невдовзі поліпшить якість вітчизняної політичної еліти.

На знімку: **переможці олімпіади разом з членами журі —докторами політичних наук Миколою Головатим, Ольгою Бабкіною та ректором МАУП Валерієм Бебиком.**

Вітаємо

Шановний Михайле Олександровичу!

Вас важко назвати улюбленцем Долі. Хоч говорять, що Боги найбільше випробовують саме тих, кого люблять і кого готують до пристойної місії в Житті!

Тому ми хочемо, щоб у цей день, у День вашого народження, в Небесній канцелярії згадали ваше нелегке сходження на столичний Олімп, вашу працездатність, наполегливість у досягненні Мети, професіоналізм, енергійність та зарахували їх як життєвий екзамен за прожиті роки. І сподіваємося, що ще багато часу ми з успіхом долатимемо зовнішньоекономічні вершини інвестицій разом з ПОЖИВАНОВИМ Михайлом Олександровичем.

З повагою, колеги.

Фінансовий звіт Закритого Акціонерного Товариства АКБ «Львів» за 2001 рік

Звіт про прибутки та збитки за 2001 рік

(в тисячах гривень)

Рядок	Найменування статті	Попередній рік	Звітний рік
1.1.	Процентний дохід	3 101	4 907
1.2.	Процентні витрати	-1 603	-2 811
1	**Чистий процентний дохід**	1 498	2 096
2.1.	Комісійний дохід	757	1 057
2.2.	Комісійні витрати	-15	-41
2	**Чистий комісійний дохід**	742	1 016
3	**Дивідендний дохід**	0	0
4	**Чистий торговельний дохід**	66	123
5	**Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів**	0	0
6	**Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій**	0	0
7	**Інший операційний дохід**	13	44
8	**Операційний дохід**	2 319	3 279
9	Загальноадміністративні витрати	-628	-778
10	Витрати на персонал	-721	-1 001
11	**Прибуток від операцій**	970	1 500
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-411	-535
13	**Прибуток до оподаткування**	559	965
14	Податок на прибуток	-257	-232
15	**Прибуток після оподаткування**	302	733
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	302	733

Голова Правління банку ______________________ Кирилюк Я.Г.
Головний бухгалтер ______________________ Засименко Н.Г.

Балансовий звіт за 2001 рік

(в тисячах гривень)

Рядок	Найменування статті	Попередній рік	Звітний рік
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	1 625	3 832
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	6 206	8 578
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	12 113	21 515
6	Інвестиційні цінні папери	461	426
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	11 184	11 543
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	244	230
11	Інші активи	99	87
12	**Усього активів**	31 932	46 211
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	5 750	8 871
14	Кошти клієнтів	8 526	18 417
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	198	467
19	Інші зобов'язання	366	1 047
20	**Усього зобов`язань**	14 840	28 802
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	7 449	7 805
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	0	-500
24	Емісійні різниці	0	0
25	Резерви	201	231
26	Переоцінка основних засобів	7 928	7 928
27	Нерозподілений прибуток	1 514	1 945
28	**Усього власного капіталу**	17 092	17 409
	Усього пасивів	31 932	46 211

Голова Правління банку ______________________ Кирилюк Я.Г.
Головний бухгалтер ______________________ Засименко Н.Г.

Звіт про зміни в власному капіталі

за Звітний рік *(складається в тисячах гривень)*

Рядок	Найменування	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Акціонерний капітал, усього	Попередній період
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1.	Залишок на 1 січня звітного року	7 449			201	7 928	1 514		17 092	17 109
2.	Скоригований залишок на початок року									
3.	Переоцінка основних засобів									
4.	Переоцінка нематеріальних активів									
5,	Покриття перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок зал,вартості об'єктів необоротних автивів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття									
6.	Дивіденди за минулий рік сплачені						-272		-272	-319
7.	Капіталізовані дивіденди за минулий рік									
8.	Чистий прибуток						733		733	302
9.	Розподіл у загальні резерви банку				30		-30			
10.	Розподіл у резервні фонди									
11.	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал									
12.	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	356							356	
13.	Купівля власних акцій			-500					-500	
14.	Продаж власних акцій, раніше викуплених									
15.	Залишок за станом на 31 грудня звітного року	7 805		-500	231	7 928	1 945		17 409	17 092

Голова Правління банку ______________________ Кирилюк Я.Г.
Головний бухгалтер ______________________ Засименко Н.Г.

Звіт про рух грошових коштів

(в тисячах гривень)

Рядок	Найменування статті	Попередній період	Звітний період
	І. Операційна діяльність		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	302	733
	Поправки чистого прибутку	0	0
2	Нараховані витрати	105	269
3	Нараховані доходи	-42	14
4	Амортизація основних засобів	157	181
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	411	535
6	Торговельний результат	0	0
7	Нарахований та відстрочений податок	-19	37
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	0	0
9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії	0	0
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	-5	0
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	186	180
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**	1 095	1 949
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	-2 888	-2 376
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-4 767	-9 402
15	Зменшення (збільшення) інших активів	-183	-273
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	0	0
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	3 350	3 121
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	4 219	9 913
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	28	549
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	-35
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	-241	1 497
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	854	3 446
	ІІ. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	-17	33
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	0	0
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи	0	0
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	-135	-541
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	-152	-508
	ІІІ. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	0	0
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	0	0
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	0	-500
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	0	-231
32	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**	0	-731
33	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**	702	2 207
34	**Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року**	1 630	2 332
35	**Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року**	2 332	4 539

Голова Правління банку ______________________
Головний бухгалтер ______________________

Звіт про прибутки та збитки за І кв. 2002 року

(в тисячах гривень)

Рядок	Найменування статті	Попередній період	Звітний період
1.1.	Процентний дохід	4 907	1 347
1.2.	Процентні витрати	-2 811	-807
1	**Чистий процентний дохід**	2 096	540
2.1.	Комісійний дохід	1 057	247
2.2.	Комісійні витрати	-41	-18
2	**Чистий комісійний дохід**	1 016	229
3	**Дивідендний дохід**	0	0
4	**Чистий торговельний дохід**	123	40
5	**Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів**	0	0
6	**Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій**	0	0
7	**Інший операційний дохід**	44	4
8	**Операційний дохід**	3 279	813
9	Загальноадміністративні витрати	-778	-234
10	Витрати на персонал	-1 001	-294
11	**Прибуток від операцій**	1 500	285
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-535	-211
13	**Прибуток до оподаткування**	965	74
14	Податок на прибуток	-232	0
15	**Прибуток після оподаткування**	733	74
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	733	74

Голова Правління банку Кирилюк Я.Г.
Головний бухгалтер Засименко Н.Г.

Балансовий звіт за І кв. 2002 року

(в тисячах гривень)

Рядок	Найменування статті	Попередній період	Звітний період
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	3 832	2 391
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	8 578	6 815
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	21 515	21 951
6	Інвестиційні цінні папери	426	426
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	11 543	11 580
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	230	153
11	Інші активи	87	149
12	**Усього активів**	46 211	43 465
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	8 871	6 041
14	Кошти клієнтів	18 417	17 938
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	467	350
19	Інші зобов'язання	1 047	739
20	**Усього зобов`язань**	28 802	25 068
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	7 805	8 805
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	-500	0
24	Емісійні різниці	0	0
25	Резерви	231	378
26	Переоцінка основних засобів	7 928	7 928
27	Нерозподілений прибуток	1 945	1 286
28	**Усього власного капіталу**	17 409	18 397
	Усього пасивів	46 211	43 465

Голова Правління банку Кирилюк Я.Г.
Головний бухгалтер Засименко Н.Г.

Україна, 79059, м.Львів, вул.Миколайчика, 8\3, т. (0322) 936615, ЄДРПОУ 25552597, свідоцтво № 1935

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

за результатами аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності, відповідності бухгалтерського обліку та фінансової звітності вимогам нормативних документів НБУ, дотримання чинного законодавства України

Закритого Акціонерного Товариства Акціонерно-комерційний банк "Львів" за 2001 рік.

5 березня 2002 р.

Згідно з Генеральним договором № 10 від 28.11.2001р. між Акціонерно-комерційним банком "Львів" та Аудиторською фірмою "Гал-Львів" Аудит", що здійснює свою діяльність на підставі Свідоцтва про внесення Реєстру суб'єктів аудиторської діяльності №1935 затвердженого рішенням АПУ №100 від 30.03.2001 року і здійснює свою діяльність на основі Закону України "Про аудиторську діяльність" від 22.04.1993 р., проведена аудиторська перевірка фінансово-господарської діяльності, достовірності даних бухгалтерського балансу і відповідності бухгалтерського обліку та звітності вимогам нормативних документів НБУ, а також дотримання чинного законодавства України ЗАТ Акціонерно-комерційним банком "Львів" станом на 1 січня 2002 року.

В цілому роботу банку аудитори вважають задовільною. Висновок:

Надана інформація щодо фінансово-господарської діяльності ЗАТ Акціонерного комерційного банку "Львів" дає дійсне і повне уявлення про реальний склад його активів та пасивів. Система бухгалтерського обліку, що використовувалася у банку, відповідає законодавчим та нормативним вимогам, вимогам нормативних документів НБУ.

Аудитори підтверджують, що, за винятком зауважень, які викладені у аудиторському звіті, фінансова звітність у всіх суттєвих аспектах достовірно та повно подає фінансову інформацію про ЗАТ Акціонерний комерційний банк "Львів" станом на 31 грудня 2001 року згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Директор аудиторської фірми
Гал-Львів-Аудит Сертифікований аудитор (сертифікат Б №000217 виданий рішенням АПУ № 83 від 27.10.1999
№ 25552597 Федорова Г.В.

Шановні акціонери!
Правління Акціонерного товариства «Українська автомобільна корпорація»

повідомляє про доповнення порядку денного загальних зборів акціонерів товариства, призначених на 25 квітня 2002 року.

Порядок денний доповнити пунктами 6,7 та 8:

«6. Про обрання та відкликання членів Спостережної Ради.

7. Про обрання Голови Правління та його заступників. Про відкликання членів Правління.

8. Про відкликання Президента товариства та обрання Почесного Президента товариства.»

Правління.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) постановою від 23.11.2001 р. по справі № 10/38б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо ДП «Луганська автоколона» спільного підприємства «Луганське обласне автотранспортне підприємство», код 31054145 (91019, м. Луганськ, вул. Кожухаря, 45, розрахунковий рахунок 26004201271001 у АК АПБ «Україна», МФО 304698).

Ліквідатором призначено Надаєнка Павла Володимировича (ліцензія № 047879 від 19.10.2001 р., м. Луганськ, вул. М. Раскової, буд. 5, кв. 39).

Господарським судом Полтавської області ухвалою від 28.08.2001 р. за заявою Гадяцької МДПІ (Зіньківське відділення) порушено справу № 8/320 про неплатоспроможність Полтавського обласного державного комунального підприємства «Полтаваспецрембуд» м. Полтава:

* Код ЄДРПОУ 03331921;

* Юридична адреса: м. Полтава, пров. Спортивний,2;

* Розрахунковий рахунок 26000980105 в Полтавській обл. філії АКБ УСБ;

МФО 331014.

Арбітражний керуючий П. П. Кривоніс.

РЕГУЛЯРНА ЗВІТНІСТЬ АКЦІОНЕРНОГО БАНКУ "ТАВРИКА"

Відповідно до вимог ст. 70 Закону України "Про банки та банківську діяльність" Акціонерним банком "Таврика" приведено річну фінансову звітність (за 2001 рік), яку засвідчено аудитором .

Зведений балансовий звіт АБ "Таврика"

(коп. та сота частка од. валют)

Станом на 01.01. 2002р.

Показник	Усього	Резиденти	Нерезиденти
АКТИВИ	10 637 912 866	10 586 715 896	51 196 970
Готівкові кошти	48 794 645	48 794 645	0
Кошти в НБУ	158 235 257	158 235 257	0
Кошти в інших банках	1 482 869 331	1 431 672 361	51 196 970
Резерв під заборгованість інших банків	25 591 000	25 591 000	0
Нетто: кошти в інших банках	1 457 278 331	1 406 081 361	51 196 970
Цінні папери в портфелі банку на продаж	341 486 650	341 486 650	0
Резерв під знецінення ЦП на продаж	1 486 650	1 486 650	0
Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	340 000 000	340 000 000	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	647 248 617	647 248 617	0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	154 953 617	154 953 617	0
Нетто: цінні папери на інвестиції	492 295 000	492 295 000	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	5 553 967 620	5 553 967 620	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	82 355 684	82 355 684	0
Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	5 471 611 936	5 471 611 936	0
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	16 543 820	16 543 820	0
Основні засоби та нематеріальні активи	298 212 755	298 212 755	0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	143 459 365	143 459 365	0
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	154 753 390	154 753 390	0
Нараховані доходи до отримання	30 264 682	30 264 682	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	30 264 682	30 264 682	0
Інші активи	2 468 468 586	2 468 468 586	0
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	332 781	332 781	0
Нетто: інші активи	2 468 135 805	2 468 135 805	0
СУКУПНІ АКТИВИ	10 637 912 866	10 586 715 896	51 196 970
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	5 971 033 181	5 969 891 686	1 141 495
Депозити та кредити банків	1 750 610 000	1 750 610 000	0
Кошти клієнтів	4 142 586 214	4 141 508 147	1 078 067
Нараховані витрати до сплати	62 499 448	62 436 020	63 428
Інші зобов'язання	15 337 519	15 337 519	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	5 971 033 181	5 969 891 686	1 141 495
КАПІТАЛ	4 666 879 685	4 666 879 685	0
Статутний капітал	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Зареєстрований статутний капітал банку	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Результат минулих років	25 762 310	25 762 310	0
Загальні резерви	226 378 932	226 378 932	0
Результат поточного року	279 588 443	279 588 443	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	4 666 879 685	4 666 879 685	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	10 637 912 866	10 636 771 371	1 141 495
Активи-пасиви (має бути 0)	0	-50 055 475	50 055 475
Активи NN 380,390,391,392	576 818 999	576 818 999	0
Пасиви NN 380,390,391,392	576 818 999	576 818 999	0
Доходи NN 608,618,638,648	88 377 916	88 377 916	0
Витрати NN 708,718,738,748	88 377 916	88 377 916	0
Різниця (має бути 0)	0	-50 055 475	50 055 475

Звіт про прибутки та збитки АБ "Таврика"

(коп.)

Рядок	Найменування статті	Станом на 01.01.2002р.
1.1	Процентний дохід	1 037 523 411
1.2	Процентні витрати	-441 972 110
1	Чистий процентний дохід	595 551 301
2.1	Комісійний дохід	148 166 043
2.2	Комісійні витрати	-17 328 426
2	Чистий комісійний дохід	130 837 617
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	111 145 224
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	6 761 381
8	Операційний дохід	844 295 523
9	Загальноадміністративні витрати	-378 079 787
10	Витрати на персонал	-133 122 458
11	Прибуток від операцій	333 093 278
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-51 364 650
13	Прибуток до оподаткування	281 728 628
14	Податок на прибуток	0
15	Прибуток після оподаткування	281 728 628
16	Непередбачені доходи/витрати	-2 140 185
17	Чистий прибуток/збиток банку	279 588 443

Фінансову звітність Акціонерного банку "Таврика" станом на "01" січня 2002 року підтверджено висновком незалежної аудиторської фірми ТОВ "Аудиторська фірма "Феміда" (Свідоцтво про внесення в реєстр суб'єктів аудиторської діяльності №0165, рішення АПУ від 30.03.2001р.).

Відповідно до вимог ст.70 Закону України "Про банки та банківську діяльність" Акціонерним банком "Таврика" приведено фінансову звітність станом на 01.04.2002р.

Зведений балансовий звіт АБ "Таврика"

(коп. та сота частка од. валют)

Станом на 01.04. 2002р.

Статті балансу	Усього	Резиденти	Нерезиденти
АКТИВИ	12 438 002 975	12 152 231 040	285 771 935
Готівкові кошти	91 889 146	91 889 146	0
Кошти в НБУ	407 792 840	407 792 840	0
Кошти в інших банках	3 671 342 126	3 385 570 191	285 771 935
Резерв під заборгованість інших банків	87 033 540	87 033 540	0
Нетто: кошти в інших банках	3 584 308 586	3 298 536 651	285 771 935
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	617 311 092	617 311 092	0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	128 196 092	128 196 092	0
Нетто: цінні папери на інвестиції	489 115 000	489 115 000	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	6 026 852 455	6 026 852 455	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	204 155 572	204 155 572	0
Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	5 822 696 883	5 822 696 883	0
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	139 419 431	139 419 431	0
Основні засоби та нематеріальні активи	384 406 699	384 406 699	0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	154 677 396	154 677 396	0
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	229 729 303	229 729 303	0
Нараховані доходи до отримання	104 328 161	104 328 161	0
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	8 606 534	8 606 534	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	95 721 627	95 721 627	0
Інші активи	1 577 597 908	1 577 597 908	0
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	267 749	267 749	0
Нетто: інші активи	1 577 330 159	1 577 330 159	0
СУКУПНІ АКТИВИ	12 438 002 975	12 152 231 040	285 771 935
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	7 751 601 444	7 457 334 554	294 266 890
Депозити та кредити банків	2 545 356 500	2 545 356 500	0
Кошти клієнтів	5 048 891 923	4 755 109 839	293 782 084
Нараховані витрати до сплати	80 856 912	80 372 106	484 806
Інші зобов'язання	76 496 109	76 496 109	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	7 751 601 444	7 457 334 554	294 266 890
КАПІТАЛ	4 686 401 531	4 686 401 531	0
Статутний капітал	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Зареєстрований статутний капітал банку	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	4 135 150 000	4 135 150 000	0
Результат минулих років	25 762 310	25 762 310	0
Загальні резерви	505 967 375	505 967 375	0
Результат поточного року	19 521 846	19 521 846	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	4 686 401 531	4 686 401 531	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	12 438 002 975	12 143 736 085	294 266 890
Активи-пасиви (має бути 0)	0	8 494 955	-8 494 955
Активи NN 380,390,391,392	1 924 404 678	1 924 404 678	0
Пасиви NN 380,390,391,392	1 924 404 678	1 924 404 678	0
Доходи NN 608,618,638,648	20 371 365	20 371 365	0
Витрати NN 708,718,738,748	20 371 365	20 371 365	0
Різниця (має бути 0)	0	8 494 955	-8 494 955

Звіт про прибутки та збитки АБ "Таврика"

(коп.)

Рядок	Найменування статті	Станом на 01.04.2002р.
1.1	Процентний дохід	545 367 351
1.2	Процентні витрати	-271 636 287
1	Чистий процентний дохід	273 731 064
2.1	Комісійний дохід	54 753 675
2.2	Комісійні витрати	-4 221 016
2	Чистий комісійний дохід	50 532 659
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	6 369 080
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	6 863 380
8	Операційний дохід	337 496 183
9	Загальноадміністративні витрати	-93 497 876
10	Витрати на персонал	-57 767 472
11	Прибуток від операцій	186 230 835
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-163 455 989
13	Прибуток до оподаткування	22 774 846
14	Податок на прибуток	-3 253 000
15	Прибуток після оподаткування	19 521 846
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	Чистий прибуток/збиток банку	19 521 846

Господарським судом Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1-А) порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Металургбуд» (50006, м. Кривий Ріг, вул. Цимлянська,3); р/р 2608301140301 в Центрально-міському відділенні Промінвестбанку м. Кривого Рогу, МФО 305493, ЗКПО 13448529). Розпорядником майна призначено Шевцова Євгена Вікторовича (ліцензія № 250313), м. Дніпропетровськ, т. 8 (0562) 99-75-01. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця.

Державна служба геодезії, картографії та кадастру Мінекоресурсів України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

- головних та провідних спеціалістів.

З вимогами до конкурсантів можна ознайомитись при поданні документів.

Контактний телефон 552-30-04,

заяви подаються протягом місяця з дати публікації за адресою: 02094, м. Київ-94, вул. Попудренка,54, кім.409.

Кіровоградське обласне об'єднання державних дорожніх підприємств (Кіровоградський облавтодор), ЗКПО 31276403 (25015, м. Кіровоград, вул. Полтавська, 38, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації повідомлення.

Ліквідаційна комісія

ВАТ «Кам'янка-Бузький лісопаркетний комбінат»

(код за ЄДРПОУ 00274810) повідомляє, що загальними зборами акціонерів товариства (протокол № 1/02 від 05 квітня 2002 р.) прийнято рішення про ліквідацію ВАТ «Кам'янка-Бузький лісопаркетний комбінат» та початок проведення його ліквідаційної процедури.

Ліквідаційна комісія приймає заяви кредиторів товариства протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення за адресою: 80400, Львівська обл., м. Кам'янка-Бузька, вул. Я. Мудрого, 62.

Задоволення вимог кредиторів проводитиметься ліквідаційною комісією з дотриманням вимог статті 36 закону України «Про підприємства в Україні».

Доповнення

до «Повідомлення про збільшення Статутного фонду ВАТ «Хмільниксільмаш» від 10.02.2001 року:

«п. 2.1. Дата і номер рішення (протоколу) про емісію акцій нової номінальної вартості: протокол Загальних зборів акціонерів № 5 від 28 квітня 2002 року.

п. 2.2. ... Акції випускаються: серія В, з номера 1 по номер 415522».

Правління Відкритого акціонерного товариства «КОНЦЕРН ОРАНТА»

повідомляє, що загальні збори акціонерів компанії відбудуться 31 травня 2002 року об 11 годині в приміщенні за адресою: Київ, вул. Грушевського,34/1, центральний офіс НАСК «Оранта».

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься з 10.00 до 11.00 31 травня 2002 року за адресою: Київ, вул. Грушевського,34/1. Для реєстрації учасникам зборів потрібно мати документ, що посвідчує особу, сертифікат акцій або довіреність.

Порядок денний загальних зборів:

1. Звіт Правління ВАТ «Концерн-Оранта» про результати фінансово-господарської діяльності Компанії за 2001 рік та основні напрями фінансово-господарської діяльності у 2002 році.
2. Звіт Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ «Концерн-Оранта» за 2001 рік.
3. Розподіл прибутку за підсумками роботи Компанії у 2001 році та визначення порядку покриття збитків.
4. Переобрання Голови Спостережної Ради ВАТ «Концерн-Оранта» (Президента).
5. Внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Концерн-Оранта».

Довідки за телефоном 293-45-41.

ТК КРЕДИТ БАНК

Фінансовий звіт АКБ «ТК Кредит» за 1 квартал 2002 року

Ліцензія НБУ №245 від 11.01.2002 року
01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 18/24

Звіт про прибутки та збитки за 1 квартал 2002 року тис.грн.

РЯДОК	НАЙМЕНУВАННЯ СТАТТІ	Звітний період	Попередній фінансовий рік
1.1	Процентні доходи	2 822	12 885
1.2	Процентні витрати	-2 136	-10 490
1	**Чистий процентний дохід**	**687**	**2 395**
2.1	Комісійні доходи	281	1 649
2.2	Комісійні витрати	-101	-297
2	**Чистий комісійний дохід**	**180**	**1 352**
3	Дивідентний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	115	132
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії та дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	162	740
8	**Операційний дохід**	**1 145**	**4 619**
9	Загальноадміністративні витрати	-457	-1 799
10	Витрати на утримання персоналу	-307	-1 360
11	**Прибуток від операцій**	**381**	**1 460**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-116	-284
13	**Прибуток до оподаткування**	**264**	**1 176**
14	Податок на прибуток	0	-126
15	**Прибуток після оподаткування**	**264**	**1 050**
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**264**	**1 050**

Голова Правління Бушуєва І.В. Головний бухгалтер Верба Т.О.

Балансовий звіт за 1 квартал 2002 року тис.грн.

РЯДОК	НАЙМЕНУВАННЯ СТАТТІ	Звітний період	Попередній фінансовий рік
	Активи		
1	Кошти та залишки в НБУ	3 043	3 695
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	5 159	10 992
4	Цінні папери на продаж	9 018	9 026
5	Кредити та заборгованість клієнтів	52 566	51 331
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	1 905	2 011
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	6 161	4 777
11	Інші активи	665	676
12	**Усього активів**	**78 518**	**82 508**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	17 166	21 405
14	Кошти клієнтів	33 937	33 118
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	151	171
19	Інші зобов'язання	158	973
20	**Усього зобов`язань**	**51 412**	**55 667**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	21 829	21 829
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	-1 134	-1 134
24	Емісійні різниці	5	5
25	Резерви	386	386
26	Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	6 019	5 755
28	**Усього власного капіталу**	**26 841**	**26 841**
	Усього пасивів	**78 518**	**82 508**

5. Решетников, який полюбляє живність

Десята муза: історія

Знімати художній фільм за повістю Миколи Гоголя «Як посварилися Іван Іванович з Іваном Никифоровичем» Одеська кіностудія вирішила на місці подій — у Миргороді на Полтавщині. Калюжу на центральному майдані, до якої мала залізти свиня з викраденою нею у суді скаргою, влаштували, щоправда, штучну, виривши котлован та заповнивши його водою, бо та, що була за часів Гоголя, кажуть, давно висохла. Отже, знімальна група купила молоду свиню, найняла циркового дресирувальника і з нетерпінням очікувала, коли «артистка» увійде в роль. Невдовзі, на репетиціях, вона почала виконувати все те, що передбачав сценарій. Та коли настав день зйомок, коли увімкнули освітлення й камери, свиня перелякалася і все, що досі робила, враз забула, намагалася втекти зі знімального майданчика. Хоч як умовляли її дресирувальник, режисер, оператор, їхні помічники — нічого не виходило. Плюнули всі спересердя та й пішли до їдальні підкріпитися. Залишилися тільки сторож і свиня. Та ще — редактор кіностудії Василь Решетников, який приїхав до Миргорода, щоб написати свій висновок про стрічку. Решетников розпитував старожила Миргорода про місто, сторож розв'язав торбину, почав обідати. Шмат газети, в яку було загорнуто оселедця, кинув убік... До нього заспішила свиня, схопила папір і тут же з'їла.

Решетников — до їдальні, до режисера:

— Гайда на майданчик, поки в «актриси» апетит!

Взяли папірця, намочили його в близькому магазині в бочці з оселедцями, поклали посеред інших паперів на стіл судді, завели до приміщення свиню. Та, недовго роздумуючи, попорпалася носом у паперах, розшукала той, що їй до вподоби, — і мерщій у калюжу, щоб помічники судді ласощі не відібрали. Й аж там смачно з'їла викрадене... Сцена вдалася!

За сценаріями Решетникова поставлено півтора десятка кінострічок. Василь Семенович жалкує, бува, що не в усіх з них поряд з людьми грають тварини. А вони того варті! В цьому переконувався не раз, коли спорудив власноруч на березі Хаджибейського лиману хату, переселився туди з дружиною і сином, завів корову, кіз, кролів та курей. Залюбки доглядаючи їх, нерідко подивовувався, які вони кмітливі та кумедні.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Футбольна ода від Олега Скрипки: не виграємо, так послухаємо

Миті

Перед футбольними матчами національних збірних лунають гімни країн-учасниць. «Футбольну оду» від України ще донедавна виконував Олександр Пономарьов. Однак спортивні фанати були не задоволені його співом, закидаючи співакові, що він відлякує удачу від співвітчизників.

І ось перед матчем між збірною України з футболу та збірною Японії у нашій «музичній команді» відбулася заміна. Замінили Пономарьова, в якого на цей день був запланований концерт в іншому місці, на Скрипку.

Федерація футболу України розглянула чимало варіантів виконання гімну. Думали навіть залучити оркестр. А Олег запропонував заспівати його під баян, одягнувши для колориту українську вишиванку. Скрипка стверджує, що на стадіоні знайшлося чимало людей, до того ж вочевидь неукраїнців, які йому підспівували. На жаль, нашим футболістам Олег не приніс удачі — вони програли з рахунком 0:1. А як компенсація — сфотографувалися з солістом «ВВ» і отримали від нього автограф.

Олег БАЙДА.

Кліп

Співай, Марічко!

— Це больова пісня, — стверджує Ірина Білик, маючи на увазі новинку свого репертуару — пісню «Марічка». — І я знаю, що її тут-таки обізвуть неформатом і вперше за багато років не візьмуть у ротацію. Начхати. Я її записала, як у лихоманці, і тиждень мучила всіх: «Треба знімати кліп!». Ось і зняли...

Знімали малобюджетну «Марічку» одним кадром, в якому Білик утілює образ Жінки на тлі духового оркестру пожежників. Дешево й сердито.

Будинок культури

Божий дар — на Божу справу

Благодійний вечір за участю юних обдаровань відбувся в Донецькому академічному театрі опери та балету. Всі кошти, виручені за квитки, діти вирішили перерахувати на будівництво Свято-Воскресенського храму. Це буде перший православний храм у Київському районі обласного центру. Ініціатива акції належить художньому керівникові оперного театру народному артисту України Вадиму Писареву. Очікується, що до кінця року «почин» підтримають і дорослі зірки опери та балету.

Ліна КУЩ.

Кримінальний культ

Нещодавно чутки містом поширилися, мовляв, з території Михайлівського Золотоверхого собору вкрали хрест. Насправді святиня не постраждала. Крадіжка трапилася у магазині церковної атрибутики при каплиці Української автокефальної церкви, що розташована на території собору. Зловмисник серед білого дня виніс звідти великий 50-сантиметровий золочений хрест і богослужебну книгу «Апостол» у дорогій різьбленій палітурці.

Київському «шанувальникові» культових речей, що зник, пощастило набагато більше, аніж його закордонному колезі. Так, у околицях Мехіко, у районі Магдалена Петлалко (відомого релігійністю населення) одного з невдах-крадіїв, який намагався пограбувати місцеву церкву, обурені прочани піддали суду Лінча. А ось упіймати крадія, який вирішив пограбувати церкву у бразильському селищі Сорокаба штату Сан-Пауло, допомогло... церковне вино. Осушивши пару пляшечок, злочинець не зміг не те що бігти, а навіть повзти...

Моно — але багато!

У Києві триває Міжнародний фестиваль моновистав «Відлуння». Це справжній марафон: щодня по чотири вистави! Вже показали свої роботи артисти з Македонії, Білорусі, Росії, Польщі. Сьогодні (у театрі «Колесо» на Андріївському узвозі) виступають кияни А. Франко, Г. Стефанова, одеситка І. Красиліна та А. Папас (Греція). Найцікавіший день фестивалю — завтра: О. Панчук зі Львова, В. Смотритель з Хмельницького, І. Пєхович з Москви та І. Карас з Кишинева. В суботу й неділю фестиваль перейде на сцену Молодого театру, де покажуть вистави артисти з Вінниці, Женеви, Єревана й інших міст. Афіша така насичена, що нема змоги подати її тут повністю. За подробицями можна звертатися за телефонами: 416-05-27 (театр «Колесо») та 224-62-51 (Молодий театр). Фестиваль проводиться за підтримки швейцарської фундації «Pro-Helvetia» та Фонду сприяння розвитку мистецтв в Україні.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Кіно

Ще не написано, проте вже продано

Чарльз Фрейзер, автор знаменитої книги про Громадянську війну в США «Холодна гора», підписав контракт на написання нового роману. За майбутній бестселер видавнича компанія «Рендом хаус» заплатить йому вісім мільйонів доларів. Володарем права на екранізацію твору став голлівудський продюсер Скотт Рудін. Поява нового історичного роману очікується не раніше 2005 року, а поки що в Голлівуді знімають фільм за старим фрейзерівським бестселером.

Утілити в життя роль головного героя «Холодної гори» має актор Джад Лоу ***(на знімку).***

Археологія

Привіт із XV століття

За дев'ять метрів від підземної галереї печерного комплексу Чуфут-Кале (Крим) спелеологи знайшли у глиняному глечику кілька тисяч срібних монет, 29 золотих дукатів і одну єгипетську динару. Скарб загальною вагою майже п'ять кілограмів, загорнутий в ганчірку, було викарбувано орієнтовно в 20—40-х роках XV століття.

Знахідку оцінюють у 60 тисяч доларів США. Усі монети ретельно перерахували і передали на зберігання до фондів Кримського республіканського краєзнавчого музею.

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Редколегія: Сергій ПРАВДЕНКО, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311069. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України